

KAAG NIEUWS

september 2020 **Nr. 631**

In dit Kaagnieuws:

- De coronazomer: wat bracht het ons?
- Zeilherinneringen uit de jaren 30 en 40
- Roeien op anderhalve meter

PARDO

YACHTS

FEEL THE POWER

38 43 50

CANTIERE DEL PARDO S.p.A.

PARDOYACHTS.COM

ORANGE YACHTING – Jachthaven 1 - 2172 JX Sassenheim | M +31 (0)6 24 80 51 75 - T +31 (0)71 24 02 969 | info@pardoyachts.nl

INHOUD

CORONABESPIEGELINGEN

Het was geen doorsnee-zomer. Daarom vroegen we aan bestuur en leden: hoe bracht u de coronazomer op de Kaag door? Door het hele Kaagnieuws heen leest u hun verhalen.

ZEILHERINNERINGEN

Zeilster uit de beginjaren van de Kaag Greet Tims ging meteen aan de slag na onze oproep in het vorige Kaagnieuws: haar eerste herinneringen over de Kaag dateren uit 1931. Ze neemt ons mee naar het wedstrijdzeilen uit die tijd, met foto's van unieke prijzen.

TOCHT DER TOCHTEN

De 12voetsjollenzeilers besloten op 12 augustus eens wat anders te gaan doen: eerst een rondje Kaag en dan nog een gewaagde tocht over de Zomersloot, met vier bruggen waarvan het niet zeker was of die wel open konden. Geniet ook van de prachtige foto's die dat opleverde.

...EN VERDER IN DIT NUMMER:

• Colofon	4	• 12voetsjollen.....	41
• Van de voorzitter	4	• Finn het leuk	42
• Sluitingsdatum 2020 Kaagnieuws	4	• Coronabespiegelingen: Rob	45
• ALV online.....	6	• Goudse week.....	46
• Rectificaties en aanvulling.....	7	• Coronabespiegelingen: Pauline, Jolanda en Marc	48
• Zeilster uit de beginjaren: Greet Tims	9	• Roeien in de tuin	50
• Coronabespiegelingen: Ely	14	• Valken	51
• De Kaag in de media	15	• Coronabespiegelingen: Max.....	52
• Roeien op anderhalve meter	20	• In memoriam: Carel Brummelman	54
• 12voetsjollen.....	25	• Jantje van Leyden	55
• Coronabespiegelingen: Patricia.....	28	• Cocootje	58
• Jeneverboomtrofee 2020	30	• In memoriam: Viola Nieboer	60
• Vanuit de lucht.....	32	• Aankondigingen.....	60
• Zomeravondfeest.....	34	• Jaarkalender.....	61
• Finnjollen	36	• Personalia	62
• Coronabespiegelingen: Gerrit.....	39		

COLOFON

Uitgave van Koninklijke Watersport Vereniging
De Kaag in Warmond

Redactie:

Addie de Moor (hoofd- en eindredactie),
Franky Kuiters, Gerrit Kranenburg, Pauline de Zwart

Vormgeving:

Seña Ontwerpers - www.senaontwerpers.nl

Drukwerk:

True Colours - www.truecolours.nl

Omslagfoto:

Hielco Kuipers

Kopij voor blad en website:

redactie@kwvdekaag.nl

Havenkantoor/secretariaat:

Kaagstraat 1, 2361 KM Warmond
telefoon: 071 - 3010035
email: secr@kwvdekaag.nl
website: www.kwvdekaag.nl
bankrekening: NL22 RABO 036 7702 894

Havenmeesters:

Onno Kreeft, Ronald van der Kwaak en Stan Verbeek
email: havenmeester@kwvdekaag.nl
Kaagsociëteit/Haven Kaagsociëteit:
telefoon: 071 - 5018222
Sweilandpolder 8, 2362 AG Warmond
(voor navigatie Zijldijk 11)

Bestuur:

Max Blom sr.: voorzitter@kwvdekaag.nl
Gerrit Kranenburg-Marijt: secretaris@kwvdekaag.nl
Marc van Dijk: penningmeester@kwvdekaag.nl
Gijs Vrind: jeugd@kwvdekaag.nl
Patricia Paddenburg-van Rheenen: societeit@kwvdekaag.nl / evenementen@kwvdekaag.nl
Elly van Kampen-van Leeuwen: sport@kwvdekaag.nl
Rob Brinkel: jachthaven@kwvdekaag.nl
Paul Vreeswijk: vloot@kwvdekaag.nl

Ereleden:

Dick van Eck, Lies Eichhorn, Jan Bart Lucas,
Pieter Heerema

Vertrouwenspersoon:

Rolf de Vriend:
vertrouwenspersoonkwvdekaag@gmail.com

Openingstijden

Het secretariaat is van 1 april t/m 30 september
geopend op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag
van 8.30 tot 12.30 uur en van 13.00 tot 17.00 uur. Op
zaterdag van 8.30 uur tot 13.00 uur. Van 1 oktober tot
en met 31 maart is het secretariaat geopend op maandag,
dinsdag, donderdag en vrijdag.

Beste Kaagvrienden,

Na het prachtige bewaarexemplaar van afgelopen voorjaar is het ook nu weer een genoegen om dit Kaagnieuws te mogen openen en introduceren. In dit Kaagnieuws weer mooie verhalen over activiteiten tijdens corona: zeilers, roeiers, medewerkers en bestuursleden zijn in de pen geklommen om hun coronaperiode te beschrijven.

Onder de heersende omstandigheden is het ons redactieteam, onder leiding van Addie de Moor, toch weer gelukt om het blad niet alleen te laten verschijnen maar er tevens iets bijzonders van te maken, ze hebben dan ook mijn grootste respect en bewondering.

Natuurlijk was en is het een heel vreemd en bijzonder jaar, met soms grote aanpassingen in tijden van waakzaamheid en bezinning. Thuis werken maar ook 'thuis varen' was deze zomer best een motto en het was op de Kaag en Sociëteit dan ook een drukte van belang.

Iedereen heeft er het beste van getracht te maken. Veel gezelligheid en sportiviteit waarbij het in acht nemen van de regels door een ieder redelijk tot goed werden opgevolgd, waarvoor hulde.

Bijzonder was ook de samenwerking met het Alrijne ziekenhuis waarbij de KWV de kinderen van zorgverleners een kans heeft geboden

om met het zeilen en de watersport kennis te maken. Naast de mooie zaterdagen met de kids leverde het veel positieve publiciteit op.

Maar De Kaag was deze periode vaker in het nieuws en ook daar zijn mooie verslagen, recensies en foto's van in dit Kaagnieuws te lezen.

Smullen zult u van het verhaal van mevrouw Greet Tims (94): haar herinneringen aan de Kaag beginnen al in 1931. Velen van u zullen haar kennen van het zeilen en van haar onmiskenbare kunstwerken.

Verder zijn er prachtige fotocollages en meer verhalen die met verschillende invalshoeken glans geven aan ons cluborgaan, dat het dit keer moest doen zonder de bekende evenementen en wedstrijdverslagen. Ook voor het volgend nummer zijn uw bijdragen in de vorm van herinneringen overigens nog welkom, het is per slot van rekening het hele jaar een jubileumjaar.

Bijzonder was natuurlijk ook de digitale ALV waarvan u een impressie aantreft. We hopen oprecht dat het bij deze ene keer blijft en dat we u in november weer in de koepel mogen ontvangen.

Het was een ingewikkelde zomer en wie weet

hoe lang deze situatie nog zal aanhouden, zoals iedereen hopen ook wij op een vaccin en herstel van de orde.

Dat het nooit meer zo zal zijn als voor corona daar is iedereen het wel over eens, gelukkig weten onze leden onder alle omstandigheden altijd weer een watersportpad te vinden.

Ik wens u vooral een goede gezondheid en heel veel leesplezier!

Max Blom, Voorzitter

AANLEVEREN KOPIJ VOOR VOLGENDE KAAGNIEUWS:

Sluitingsdatum: 17 november 2020

Verschijningsdatum: 17 december 2020

► Online ALV

Eerst was de voorjaars-ALV uitgesteld, maar nu corona langer gaat duren, besloot het bestuur toch maar een ALV online te organiseren. Op 9 juli was het zover: voorzitter Max, en secretaris Gerrit zaten op anderhalve meter van elkaar achter de officiële bestuurstafel 'érgens in Warmond', penningmeester Marc en bestuurslid jachthaven Rob binnen handbereik in de zaal. Stef van Gruythuisen deed de techniek. Thuis achter de laptop hadden 56 deelnemers ingelogd. Het was een efficiënte vergadering: aanvang 20.00 uur, sluiting 20.48 uur!

Het was voor iedereen wat onwennig, maar het liep. Max opende met de uitspraak dat de vereniging dit jaar 'veel mijlpalen beleeft, die we niet hebben mogen beleven': de 100e Kaagweek, de opening van de verbouwde Kaagsociëteit, de Kaagrace. In de woorden van de voorzitter: een 'zuur jaar'.

Gelukkig was er ook goed nieuws te melden: doordat de evenementenvergunning weer binnen was, konden de zomeravondwedstrijden vanaf 22 juli weer doorgang vinden, natuurlijk met alle maatregelen van afstand. En juist door corona was het Finnjollenveld flink gegroeid, er zijn nu inmiddels 30 Finnjollen. En de toename van jeugdzeilers is ook noemenswaardig. Bovendien is de zeilcursus voor kinderen van

zorgmedewerkers van Alrijne een groot succes met maar liefst 90 deelnemers.

De leden die thuis meekeken, konden wel stemmen maar niets zeggen. Ze hadden van tevoren vragen kunnen indienen en sommigen hadden dat ook gedaan. Zo werd er gevraagd of er op haven Oost niet een mastenkraan kon komen. Antwoord: nee, we kranen alleen met gestreken masten. Mogen leden ook klussen aan hun boot in de tent op haven Oost? Nee, dat kan niet want de vereniging heeft die ruimte nodig voor het onderhoud van de ongeveer 50 eigen boten.

En hoe zit het eigenlijk met de aanlegregels voor de hoofdsteiger bij de Kaagsociëteit? De ongeschreven regel blijkt te zijn dat aanleggen daar niet de bedoeling is, behalve voor de voorzitter, ereleden, commissaris van de Koning, en op verzoek van de pachter bij evenementen. Die regel komt in het havenreglement te staan.

En hoe staat het met de statutenwijziging? Dat is een van de zaken die het bestuur niet online wil afhandelen. Het punt komt terug in de ALV van november ('als we weer fysiek kunnen vergaderen', sprak Max hoopvol). Beide versies zijn wel op de site te vinden.

Penningmeester Marc lichtte de jaarrekening 2019 toe. Dat was een positief verhaal: er was een ton (aan onderhoud) meer uitgegeven maar ook een ton meer binnengekomen, door slimme oplossingen als de niet verhuurde grotere boxen waar geen vraag naar is, ombouwen naar kleinere. 52 leden stemden digitaal in met de jaarrekening 2019, 4 onthielden zich van stem.

Bestuurslid Rob liep tenslotte nog eens het proces van de verbouwing van de Kaagsociëteit langs. Hij

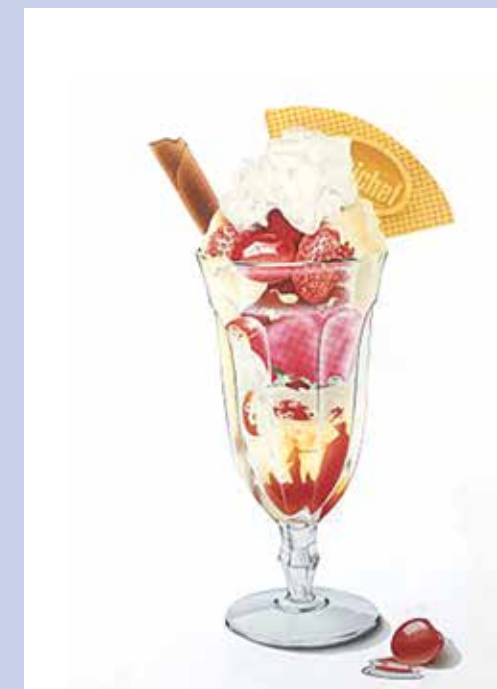
kon tevreden zijn, want het kwam op tijd af, de tegenslagen daarbij zijn goed opgelost, er is gekozen voor degelijkheid en een beetje luxe, zoals een elektrisch slot op de kleedkamers, de zolder toch maar even schilderen, automatische kranen. Hij eindigt met de waarschuwing: 'We zijn trots op het resultaat maar het onderhoud blijft.' ■

Addie de Moor

RECTIFICATIES & AANVULLING

In het artikel Kaagsociëteit door de jaren heen is de voornaam van de uitbater verkeerd afgedrukt. De naam van de uitbater indertijd was Guus Nater.

In het vorige Kaagnieuws is bij het interview met Tineke Nater abusievelijk de verkeerde titel boven het stuk komen te staan. Het beroemde ijsdessert van de familie Nater dat op het menu van Kaagsociëteit stond heette "Een zoen onder nul". Maar wat was nu precies die zoen? Zoon Guus heeft inmiddels de redactie het geheim verklapt! Het was een stukje gember onder in het glas. Het laatste hapje zorgde voor een verrassende sensatie.

E. Buyze

Polyether Bootkussens
op maat gemaakt
Keuze uit vele stalen
sterke meubelstof

Leerdoek in diverse kleuren op voorraad.

Bekleding nog goed? Kom dan even langs voor een nieuwe stevige vulling!

Pr. Mariannelaan 314 bij Geestbrug
2275 BR Voorburg Tel. 070-3902826
Maandag gesloten
www.buyzepolyether.nl

Jachthaven Juffermans bv

ZOMER- EN WINTERSTALLING

REPARATIE EN ONDERHOUD

VAN SLOEP TOT JACHT (40 TON)

HISWA

Veerpolder 69 • Warmond • Tel (071) 301 05 48 • Fax (071) 301 06 02
info@jachthavenjuffermans.nl • www.jachthavenjuffermans.nl

Sterna, 1936

U7, 1933

► Een leven lang herinneringen aan de Kaag

Gestimuleerd door onze oproep in het vorige Kaagnieuws om herinneringen op te halen aan het rijke Kaagverleden, ging de bijna 95-jarige Greet Tims achter de computer zitten om ons deelgenoot te maken van haar zeilactiviteiten, die in 1931 begonnen. Ze neemt ons mee naar het wedstrijdzeilen uit die tijd, met zijn unieke prijzen.

De herinneringen van mij, Greet Tims, geboren eind 1925, nu dus bijna 95 jaar, aan de Kaag beginnen in 1931, toen mijn ouders een soort ver-grote BM kochten met een klein kapje erop waarin wij met het hele gezin van vijf personen gingen zeilen. Mijn broer wilde eigenlijk een kano maar het werd een zeilboot. Deze BM was natuurlijk veel te klein om met vijf personen in te overnachten. De volgende aankoop was al snel de U7, een 10.50 meter lang schip met 45 vierkante meter zeil. Daarmee werd toen door mijn vader en broer wedstrijd gezeild op de Kaag en tochten gemaakt naar Friesland zonder zeilervaring maar met een aanhangmotor (Penta Hesselman). Ik was toen denk ik 8 jaar, mijn broer Jan 13 jaar en mijn zus To 10 jaar.

Maar in deze zeilboot was het voor mijn moeder veel te moeilijk om te koken, dus werd er naar een motorboot gezocht en die werd gekocht van de familie Vollebregt. Deze werd de Sterna genoemd en op de foto liggen we tegenover de vereniging De Kaag in Warmond aan de steiger met de jol 277 erachter. Het schip heeft na verkoop nog jarenlang tegenover de sociëteit gelegen onder een andere naam.

De 12 voetsjol 277 werd in 1936 gekocht van Daan Kagchelland die Olympijol ging zeilen en in dat jaar 1936 de olympische titel won in Berlijn. Hij was de eerste Nederlander die dat gepresteerd heeft en in 1937 werd hij ook kampioen in de 277, die hij dat jaar mocht lenen van onze familie.

Mijn broer Jan zeilde (zonder opleiding maar ervaring opgedaan met de U7) zeer succesvol in de 277 en had als bemanning de keus uit 2 zussen. Door goed te kijken leerde ik het ook snel en raakte bij andere jollenzeilers erg in trek als bemanning. Mijn vader wilde zelf ook wel weer eens zeilen en daarom werd er een Draak gekocht, de no. 38. Zodoende kwam de

1937, met zus To en hond Ketjil

➤ jol vrij voor mijn oudere zus maar die wilde niet zelf zeilen maar wel bemannen. Mijn broer Jan zeilde de draak met Wim Toetenel en Karel Warburg (de fotograaf die de mooie foto's gemaakt heeft die bovenin de koepelzaal van de sociëteit hangen, zoals bijvoorbeeld een foto vanaf de wal met daaronder de tekst: de beste stuurman staan aan wal).

De medaille uit 1937 is mijn allereerste bemanningsprijs met de Hollandweek op Loosdrecht in de jol 340 van F. Mastenbroek. Hij won toen de hoofdprijs. Ik was toen 11 jaar en dat vergeet je nooit meer. In 1938 mocht ik zelf starten met de 277 in de B-klasse van de jollen met de Nakaag. Ik won gelijk de hoofdprijs als 12-jarige, het houten sigaretten doosje in de vorm van een koekoek-dakluik (handgemaakt).

Daarna moest ik dus in de A-klasse starten: dat was verplicht als je eenmaal eerste was geweest in de B-klasse.

Er was met de Kaagweek ook nog een C-klasse vanwege de grote deelname. Omdat ik zo licht en klein was, heb ik vaak gereefd gezeild. Er waren in die tijd nog geen zelflozers, neerhalers of zwemvesten. Op oude foto's is duidelijk te zien hoe de giek omhoog ging en soms om de mast draaide, dat was dan meestal einde verhaal. En in die tijd was reën heel gewoon, beter aankomen dan zwemmen en geen punten in de wedstrijd hebben. In het begin van de oorlog werd er nog gewoon gezeild. Er bestond in die tijd dat ik kind was geen bootje voor de jeugd, alleen de jol, en die is eigenlijk veel te zwaar voor kinderen.

1938, Jan, To, Wim Dwars, Egon Rolf van den Baumen

De deelnemers in de 12 voetsjollen vond ik toen vreselijk oud maar als je 13 jaar bent is 25-30 jaar stokoud.

In 1941 zeilde ik (als 15-jarige) met onze kampioen Kees Idema de Teamwedstrijden voor De Kaag, die we wonnen.

Met de 25ste Kaagweek in 1942 won ik nog een echt zilveren beker maar er stond geen prijsaanduiding op (zie foto), vermoedelijk was dit toen al niet meer mogelijk. Bij een aantal zilveren bekens uit die tijd die ik won is bijvoorbeeld de naam Koninklijke eruit gelaten terwijl in augustus 1941 er nog stond: 'Koninklijke Nederlandsche Zeil -en Roei-vereiniging'. De prijzen waren van echt zilver. Dit was naar men mij vertelde om het zilver niet in handen van de Duitsers te laten komen. Kort voor de oorlog waren de prijzen veelal van plate, als gevolg denk ik door de enorme crisistijden in de jaren 30.

Er werd nog wedstrijd gevaren tot juni 1943. De laatste prijs die ik gewonnen heb in de oorlog was een kartonnen prijs met opdruk. (heel bijzonder!)

In 1942 werden we met de stoomsloopboot van Bernard Zuiderveld met vele (ongeveer 50) boten aan een grote zware lijn in visgraat aangehaakt (zelf doen) en naar Kralingen gevaren om daar wedstrijd te zeilen. De sloopboot op de foto ligt hier voor de hoofsteiger van de Kaagsociëteit en de foto daarnaast van mij in mijn jol is vanaf deze sloopboot gemaakt. Ik had in die periode veel contact met het gezin op de sloopboot

waar ze met vier mensen op woonden.

Op de terugweg van de wedstrijden op de Kralingse Plassen naar de Kaag werd ik in de Vliet vlak bij Delft als laatste in de sleep overvaren door een Westlander (platte schuit met olopemde kop) waarvan de stuurman in slaap was gevallen en dus niets zag. Omdat je de hele weg moest sturen om de boot van de lijn te houden hoorde je door het lawaai van alle bootjes niet wat er achter je gebeurde.

Op het allerlaatste moment, de boot was toen al bijna op mijn spiegel, sprong ik over in de jol naast mij, de 380, toen van Turrie Key. Mijn horloge afgedaan en in het water gesprongen om mijn koffertje te redden. De Westlander werd door de sleepboot tegen de kant geduwd, maar met al die bootjes erachter was het moeilijk sturen en hij ramde gewoon door. Dan mijn jol weer boven water krijgen en doorvaren met de hele sleep naar de Kaag. Ik lag met mijn jol in de Leede bij onze Tjalk.

Door Frans Plantenga werd ik met zijn vergrote BM zeilend door de Groote Sloot naar mijn bestemming gebracht als een verzopen kat. Gelukkig aan de jol geen schade omdat de Westlander precies over de overloop heen ging en zo onder water werd gedrukt. Zo heb ik Frans Plantenga, die met zijn BM verderop in de Leede lag, leren kennen, met wie ik na de oorlog mee getrouwd ben!

Om in de oorlog op Loosdrecht de Hollandweek te willen varen moest je er gewoon naar toe zeilen, vanaf Warmond en dat deden mijn zus To en ik dan

-- PRIJZEN --

1937

1938

1943: kartonnen prijs

1940, draken op weg naar Alkmaar

foto: Karel Warburg

1960, Kaagweek, stormrondje Lakerpolder

foto: Tom Kroeze

➤ in één dag, samen met een aantal andere bootjes, want er was geen benzine meer te krijgen in 1942. Veel roeien onderweg en bij bruggen even strijken. De jol is uiteindelijk toch ontworpen als zeil- en roei-boot! En dan maar hopen op een westenwindje heen, en terug andersom.

In de jaren 50 en 60 werden er oefenwedstrijden gehouden, korte banen en veel starts. Ook de nacht-wedstrijden met de Kaagweek waren erg leuk. De prijzen indrukwekkend o.a. een olielampje op voetje (11 cm) en de vlaggenmast 20 cm hoog.

Vlak voor de oorlog hadden mijn ouders de motorboot ingeruild voor een ander schip, van ontwerper De Voogd, de Vabene. Dat mooie jacht werd echter in 1942 door de Duitsers gevorderd en dus gewoon zonder vergoeding meegenomen. We wilden toch weer een schip, ook omdat mijn broer moest onderduiken (in 1943). Mijn ouders konden een woontjalk kopen zonder motor, zodat we niet weer in de problemen zouden komen dat de Duitsers het schip zouden vorderen. Dat bleek naderhand een loze gedachte. (Ook dit schip werd gevorderd en zelfs meegenomen met ons aan boord. Maar dit is een verhaal apart).

Deze tjalk hebben we tot na de oorlog gehad (toen met motor), de 277 werd in 1952 verkocht, omdat mijn ouders in Rotterdam met het bombardement alle zaken (Coolingsingel) verloren door de brand van 10 mei 1940. In 1962 hebben wij mijn jol weer terug kunnen kopen van onze oud-voorzitter van De Kaag, dhr. Huug Hoek, en ze is nog steeds in ons bezit. Nu is de jol van mijn kleinzoon Nanco Oskam, die gelukkig ook watergek is.

In 1960 werden we kampioen in de 468, met mijn echtgenoot Frans aan het roer en in 1962 werden we kampioen in de 277 met mij als stuurvrouw. Dus het is niet bootje wat zo goed is maar het team wat de jol bemant. Het was verplicht de kampioenschappen te zeilen met een van te voren opgegeven bemanning, die niet geruild mocht worden!

In 1970 begon ik te tekenen en schilderen, eerst als hobby wat uit de hand liep, en na mijn pensionering als beroep. De Kaagborden van 1996 (platbodem), 1997 (12 voetsjol), 1998 (Regenboog) en 1999 (Pampus) mocht ik ontwerpen voor de Kaagweek. Zelf heb ik actief wedstrijd gezeild tot 2000, daarna ben ik naar Twente verhuisd en ben samen met mijn partner Leo Verwey (12 voetsjol 123) in de vakanties met

de Humpy gaan varen. Wel veel getekend onderweg en in 1995 terug naar het Westen omdat Leo ziek werd en vorig jaar is overleden. Nu ligt de boot in Loosdrecht waar ik ook al jaren lid ben, naast het lidmaatschap van De Kaag.

30 jaar heb ik op het Kaagdorp gewoond vandaar de verbondenheid met De Kaag. En inmiddels woon ik in Hoevelaken, vlak bij mijn zoon en dochter.

Hoevelaken, 23 augustus 2020

Op mijn website staan tekeningen en schilderijen van de Kaag. Ook op zeilboten en motorboten met de Kaagtaferelen als achtergrond. Dat waren meestal opdrachten.

Ik schilder nog steeds en mijn atelier in Hoevelaken is nog steeds te bezichtigen! ■

Greet Tims
www.greettims.nl

1942, foto vanaf sleepboot gemaakt

► De waarde van kleine dingen

Zondagochtend 15 maart. Wakker worden met een onbestendig gevoel. Wat gaat er gebeuren met de wereld? Een lege agenda, dat is al jaren niet meer gebeurd. Zaterdagavond hebben we de laatste boot van Vlieland naar de wal genomen. Normaal is zondag een drukke dag met veel sport, zowel beoefenen als kijken.

Nu is de wereld stil in afwachting van....Hoe gaat de corona komende weken zich ontwikkelen? We probeerden ons aan het advies de houden om zo veel mogelijk thuis te blijven en werken. Geen afspraken, vergaderingen, etentjes en verjaardagen meer. Veel overleggen met de Kaag-commissies en bestuur over wat wel en niet door kan gaan en hoe te handelen.

Sporten doen we nu ook thuis, een kamer is ervoor ingericht. Apparaten die al jaren ongebruikt staan, worden nu intensief en dankbaar gebruikt. Bijtijds naar bed, gezond eten en proberen veel te bewegen, dat is wat we proberen vol te houden. Honderden kilometers gefietst met onderweg een koffietje *to go*.

Het huis is opgeruimd en ook ik ben een aantal keren met afval naar de milieustraat gereden. De tuin heeft er nog nooit zo mooi bij gelegen. Na een paar weken, want de weken worden maanden. We hebben contact met de mensen die ons lief zijn in de tuin.

We waren de laatste bezoekers op Vlieland half maart en de eerste bezoeker weer half mei. Op een bijna lege boot naar ons favoriete eiland. Heerlijk om

weer even weg te zijn. Maar zo bijzonder op een uitgestorven eiland te zijn in normaal drukke tijd van het jaar. Het hele eiland bijna voor jezelf te hebben. Vlieland wilde geen toeristen, omdat het coronavrij was en over beperkte medische zorg beschikt.

De corona heeft mij tot nadenken gezet. De waarde van kleine dingen wordt groot. Iets wat normaal was, is ineens niet meer normaal. Even leek corona vergeten, maar op dit moment, eind augustus, heb ik werkelijk geen idee hoe het zich verder gaat ontwikkelen. ■

Elly van Kampen
Bestuurslid Sport

DE KAAG IN DE MEDIA

De media keken naar De Kaag deze zomer. Journalisten zagen leuke dingen gebeuren en schreven daarover. Een deel van die stukjes willen we u niet onthouden. Een aantal keer werden leden geïnterviewd 'aan de steiger', en ook de zeillessen voor kinderen van zorgverleners van Alrijne trok de aandacht van zowel Omroep West als het Leidsch Dagblad.

VRLJ zaterdag 23 mei 2020

EN ROUTE 53

AAN MIJN STEIGER

Rien en Joke Mussert: „Zeilten en genieten zolang het kan.“

Overal vrienden

Rien Mussert (73) is sinds zijn pensioen het liefst maanden achtereen op het water te vinden. Favoriete bestemming? Zonder twijfel Zweden.

'N mijn vervroegd pensioen, dertien jaar geleden, wilden mijn vrouw Joke en ik weleens wat langer en verder weg dan het IJsselmeer of Zeeland. Wanneer je maar een paar weken vakantie hebt, ben je op de heenweg alweer bezig met de terugweg. Nu hebben we alle tijd en zijn we stevast de hele zomer de hort op. Het liefst zetten we koers naar Scandinavië.

Dat we een boot van dit type hebben, berust op puur toeval. Op de snelweg viel mijn oog eens op een grote vrachtwagen met een Vindö erop. Mooie boot, dacht ik en kocht dezelfde. Inmiddels is dit alweer

onze derde Vindö. Deze boot is een van de laatste die is gemaakt voordat de werf failliet ging.

Toch zijn er nog genoeg liefhebbers van Vindö-boten. Vaak varen we met Pinksteren naar het Deense eiland AERø voor het zogenoemde Vindötrefren. In de haven liggen dan een stuk of twintig soortgelijke boten naast elkaar. Een prachtig gezicht!

Deze Vindöclub is uitgegroeid tot een vriendenclub met mensen uit verschillende landen. Die vriendschappen vind ik een van de mooiste aspecten van het zeilen. Het gaat om mensen die je onderweg tegenkomt. Soms vaar je een week met elkaar op en dan kom je elkaar na een paar jaar plots weer tegen. Na onze zeilzomer varen we huiswaarts om een aantal weken in Portugal te overwinteren. We zijn nog hartstikke gezond, maar dat kan natuurlijk zomaar veranderen. Daarom genieten we nu volop."

Marjolein de Jong

'Dan liggen er twintig Vindö-boten naast elkaar'

Booteigenaren
Rien en Joke Mussert

Bootmerk en -type
Vindö45 (34 ft)
1982

Werk (gebouwd bij)
Nötesund Varv
AB Orüst

Motor
Volvo MD2040

Geschatte waarde
€50.000

Mooiste reis
„Zweden.“

Toekomstplannen
„Naar Oslo.“

Bron: De Telegraaf

VRIJ zaterdag 13 juni 2020

EN ROUTE 53

AAN MIJN STEIGER

Ineke van der Velden en haar man Peter. „Ideale boot voor de wadden.“
FOTO ANKO STOFFELS

Boot als kameleon

Ineke van der Velden en haar man **Peter** kochten een voormalige reddingsloep uit Rusland. Uitgekeken raken ze niet, want elk jaar heeft ze een andere kleur.

Ineke: „Ons schip *Duijfe* heeft een flinke gedaanteverwisseling ondergaan. Vanaf de jaren 50 diende ze als reddingsboot voor een groot passagiersschip op de Zwarte Zee. Dat schip werd in 1990 gesloopt en de zes aluminium reddingsboten zijn naar Nederland gebracht. Eenmaal hier is ze omgebouwd tot zeilboot. Een set zwarte bil-afdrukken aan de binnenzijde verraadt nog haar oorspronkelijke doel.

Makkelijk hebben we de boot niet verkregen. De vorige eigenaar kon er moeilijk afstand van doen. Dan stond het schip heel even online aangeboden, maar dan haalde hij haar er toch weer gauw af.

‘Bil-afdrukken in voormalige reddingsloep’

Ik begrijp dat wel, het is een fantastische boot. Ze zeilt heerlijk en kan door de platte bodem makkelijk droogvallen. Ideaal voor de wadden! De boot is van aluminium en er zit veel teakhout op. Dat vind ik prachtig. Wij dachten trouwens dat je aluminium niet hoeft te onderhouden, maar we kwamen van een koude kermis thuis.

Mijn man Peter en ik hebben flink wat zeilervaring. Ooit zijn we begonnen met navigeren met een autokaart. Inmiddels hebben we – gelukkig! – wat luxere apparatuur op onze boot.

Als het even kan, gaan we naar de jachthaven. Zodra we aan boord stappen, voelt het als vakantie. Daarvoor hoeven we niet eens de box uit.

Peter is kunstenaar en schildert de boot elk jaar in een andere kleur. Soms is-ie oranje, dan weer geel of donkerpaars. Ik wacht het elk jaar maar weer af.”

Marjolein de Jong

Eigenaren
Ineke van der Velden en Peter Kattenberg

Bootmerk en -type
Gaffelgetuigde reddingsloep

Werk
Odessa Ivan Franko

Motor
Mitsubishi Solé Mini 33

Geschatte waarde
30.000 euro

Mooiste reis
„De Duitse wadden.“

Toekomstplannen
„Sint-Petersburg.“

Bron: De Telegraaf

VRIJ zaterdag 6 juni 2020

EN ROUTE 53

AAN MIJN STEIGER

Sanne en Max Barends: „We kijken de hele week naar varen uit.“
FOTO ANKO STOFFELS

In optocht met familie

Sanne (13) en **Max Barends** (11) varen graag elk weekeinde met hun ouders, maar wel in hun eigen bootje.

Sanne: „Vier jaar geleden vroeg papa mij en Max mee te komen naar de haven. Hij wilde ons graag een bootje laten zien. Het was dezelfde boot als onze ouders hebben, maar dan een slag kleiner.

We mochten zelfs even binnenkijken. ‘Zo’n bootje zou ik ook wel willen hebben’, zei ik.

‘Nou’, antwoordde papa, ‘dat komt goed uit, want deze is voor jullie’. We konden onze oren niet geloven!

Het eerste seizoen knapten we de boot samen op. Papa deed eerst een klein stukje voor en daarna maakten we het zelf af. Hij hield een oogje in het zeil en was on-

dertussen aan zijn eigen boot aan het klussen.

Nu werken we er alleen in de winter aan en zijn we in de zomer elk weekeinde met de boot weg.

Soms mogen we met z’n tweeën op de Kagerplassen varen, maar meestal varen we achter papa en mama aan. Onze opa’s en oma’s hebben ook boten, dus soms varen we in een hele optocht.”

Max: „Klasgenoten snappen het vaak niet. Wat moet je nou elk weekeinde en elke vakantie op dezelfde boot? Voor ons is het alsof we elk weekeinde vakantie hebben. De hele week kijken we ernaar uit.

In de kuip is het ’s avonds ook gezellig met z’n tweetjes. We spelen vaak spelletjes en lezen Donald Duck. Gelukkig hebben mijn zus en ik nooit ruzie, dus wij houden het zeker samen uit op het water.”

Marjolein de Jong

‘Alsof we elk weekeinde vakantie hebben’

Eigenaren
Sanne en Max Barends

Bootmerk en -type
Midget 15 Oostzeejol

Werk
Marfrig Yachting

Motor
Mercury 5 pk

Geschatte waarde
3000 euro

Mooiste reis
„De Kagerplassen.“

Toekomstplannen
„Met papa en mama met ons eigen bootje mee op vakantie.“

Bron: De Telegraaf

► KVV 'De Kaag' dankt zorgmedewerkers Alrijne met zeilles

“De pannenkoeken zijn op!” Tyara (9) roept hard door het restaurant van sociëteit De Kaag dat de meiden aan haar tafeltje er nog wel een paar lusten. Niet zo gek, want ze hebben de hele ochtend zeilles gehad. „We hebben trek”, zegt het meisje grijnzend, terwijl ze het laatste stukje in haar mond stopt.

Tyara en de andere zestien jongens en meisjes die zitten te smullen, zijn allemaal kinderen of kleinkinderen van medewerkers van het Alrijne ziekenhuis. Watersportvereniging De Kaag heeft ze uitgenodigd voor een dag zeilen en spelletjes. „We wilden graag wat doen om de zorgmedewerkers te bedanken voor hun inzet tijdens de coronaperiode”, vertelt Stef van Gruythusen.

Als verenigingsmanager bij KVV De Kaag bedacht hij samen met de jeugdcommissie de kinderzeildagen. Met succes, want bijna honderd kinderen hebben zich aangemeld voor een van de vier zaterdagen in juli en augustus.

In een wereld zonder corona zou het vandaag gigantisch druk zijn geweest bij de sociëteit. Het slotweekend van de honderdste Kaagweek stond namelijk op het programma. Al in een vroeg stadium is echter besloten om de jubileumeditie van het traditionele watersportfestijn een jaar uit te stellen. „Ook toen bleek dat er wellicht toch weer wat mogelijk was. Het is de honderdste keer. We willen groots uitpakken.

En dat kan niet met de huidige restricties”, zegt Isri Bakker, hoofdtrainster van de watersportvereniging. Hard gewerkt

Natuurlijk vindt ze het jammer dat het jaarlijkse spektakel niet door kan gaan. Maar de blije gezichten van de kinderen die vandaag voor het eerst kennismaken met zeilen, maken een hoop goed. Dat vindt ook Van Gruythusen. „We werken best veel met het Alrijne ziekenhuis samen. Ook voor de Kaagweek altijd. Die mensen hebben zo hard gewerkt de afgelopen periode. En veel kinderen gaan nu niet op vakantie. Daarom wilden we een leuke dag voor ze organiseren. Het is ook een mooie manier om de zeilsport te promoten. Zeilen is een onbekende sport bij veel kinderen en ouders.”

Dat blijkt tijdens de pannenkoekenlunch. Geen van de zes meiden aan de tafel van Tyara heeft ooit eerder gezeild. Toen ze vanmorgen in hun eentje in de Optimist stapten, vonden de meesten dat ook best wel spannend. „Gelukkig ben ik niet in het water gevallen”, vertelt de 9-jarige Emma. Maria (8): „Maar ik heb wel die stang een keer tegen mijn hoofd gehad. Hoe noem je die ook alweer?” „De giek”, zegt Elin van negen. „Je moet steeds bukken om onder het zeil door te gaan. Dat is best vermoeiend.”

Bakker hoort het gesprek aan tafel aan. Samen met vijf collega-instructeurs verzorgt zij de zeildag. Na een korte theorieles konden de kinderen deze mor-

gen het water op. Bakker: „Dat ging hartstikke goed. We konden aan het eind van de ochtend al een mooi parcoursje varen.”

Ziekenhuis

Inmiddels is de tweede lading pannenkoeken gearriveerd. Max (11) pakt er nog een. Zijn moeder werkt in het ziekenhuis. „Ze vroeg of ik mee wilde doen. Het leek me heel leuk. En dat is het ook. Ik had al wel een paar keer gevaren, maar nog nooit gezeild.”

Na de lunch is het eerst tijd voor een potje zeiltikkertje. Wie getikt, is moet met zijn armen een soort zeil vormen, net zolang tot alle kinderen af zijn. Tegen de muur van het restaurant liggen zeventien zwemvesten te drogen. Naast de vesten staat José Kool, de oma van Tyara. Ze kijkt lachend naar haar spelende kleindochter. Kool is receptioniste in het Alrijne. Ze vindt de zeildagen een leuk initiatief. „Het is lief van de vereniging om dit te organiseren. Het was een heftige tijd in het ziekenhuis.”

Dan roept Bakker de kinderen bij elkaar. Een voor een stappen de kinderen aan boord van hun optimist, klaar voor een nieuw rondje om de boeien. ■

Tessa de Wekker

Bron: Leidsch Dagblad, 26 juli 2020

ROEIEN OP ANDERHALVE METER

📷 Addie de Moor

Begin februari maakten we als roeiteam Meiden van Staal enthousiaste plannen voor het komende roeiseizoen: zo'n tien landelijke wedstrijden en daar lekker voor gaan trainen. Een half jaar eerder al waren ook onze voorbereidingen voor de Vogalonga begonnen: we zouden eindelijk een keer meedoen aan het grote roei-evenement in Venetië. Maar toen kwam corona en zagen we het somber in: dit wordt een rampzalig roeiseizoen, alle wedstrijden gecancelled. Totdat de kajak in ons leven kwam.

Eerst dachten we nog: eind mei Venetië, dat gaat wel lukken! Maar begin april nam ik zelf alvast een maatregel: ik schafte een opblaasbare kajak aan toen ik begreep dat we aan die anderhalve meter nog wel even vast zouden zitten. Om te voorkomen dat we elkaar als team helemaal niet meer zouden zien, nam ik een driepersoons. Haal je het middelste stoeltje weg, dan heb je anderhalve meter afstand en kun je in elk geval bij toerbeurt met zijn tweeën op pad.

Tot mijn vreugde was het hele team meteen enthousiast. Sterker nog: Carla V. bleek drie harde kajaks van haar zoon te kunnen gebruiken, Mariette had er al jaren twee en Elma bleek er ook nog twee in de tuin te hebben liggen. Omdat we met dertien roeiers zijn, struinden we een paar weken Marktplaats af maar daar waren de kajaks al snel op, of bleken waardeloos. We belden weleens ergens aan als we dachten: hé, daar ligt een kajak achter de schuur, die eruit ziet alsof de bewoners hem niet gebruiken. De kanovereniging >

- › in Leiderdorp wilde ook nog wel twee mooie opknappertjes verkopen. Maar al snel werden we zo ongeduldig dat vijf teamleden zelf een nieuwe kochten.

De opblaasbare kajak verhuisde naar het kampeerbuisje voor tochtjes onderweg, want daarmee kun je niet wedijveren met de harde, snellere kajaks, die veel makkelijker door het water schieten. Het feest kon beginnen. Elke dinsdagavond, woensdagavond en zaterdagochtend maken we de Kaag onveilig. En

zo kan onze stuurvrouw ook lekker sporten.

O, wat is die Kaag dan weer ánders mooi. Je kunt ook de kleinere sloten in, ziet veel meer watervogels en je leert beter de weg kennen. In de Whaler zit je achterstevoren en hanteren we het principe 'ogen in de boot', maar in de kajaks kijken we onze ogen uit: via de Hoflee naar Sassenheim, of via de Zijp en het Venne meer naar Zevenhuizen of over de Zomersloot en Ade naar Rijpwetering, bruggetjes openend, en dan

over de Akersloot en de Oude Ade weer terug naar Warmond. En natuurlijk ook tochtjes door Leiden.

We zijn inmiddels behoorlijk golfbestendig en dat moet ook wel: op de Kaag ontkom je niet aan het gebied van de speedboten, en op woensdagavonden delen we de Kaag met de zomeravondzeilers. Aan het begin van de avond hebben we de golven van de motorboten op de Leede en de Zijl. Surfen op de golven!

Het is een andere zomer dan anders. Maar niet minder mooi, en de teamspirit is beter dan ooit. Want 'de boot is altijd vol', we kunnen er altijd op uit. Natuurlijk zijn we blij dat we nu ook weer mogen roeien, maar het kajakken houden we er zeker in! ■

Addie de Moor

TIJSSSENWATERSPORT SINDS 1969 EEN BEGRIP

Groot assortiment
teak accessoires.

dubarry
of Ireland

Ruime collectie water-
dichte zeillaarzen en
bootschoenen met
GORE-TEX® voering.

Alles voor sloep,
motorjacht, zeilboot
of wedstrijdschip.
Direct uit voorraad
leverbaar, ook online!

tijssen
watersport

Openingstijden:

Ma t/m vrij 9.00 - 18.00 uur

Zat 9.00 - 17.00 uur

Zijlbaan 10

2352 BN Leiderdorp

Tel. 071 54 10 185

info@tijssenwatersport.nl

www.tijssenwatersport.nl

Cobb BBQ

Chantal Bloemhard

Kan niet bestaat niet

True Colours en de Toekomst zijn samen de grootste offset en digitaal drukker van Midden Nederland. Groot in mogelijkheden, kwaliteit en service welteverstaan. Persoonlijk contact met onze klanten vinden wij belangrijk en we zijn zo veelzijdig als u maar wilt.

Faciliteiten zoals design, productontwerp, fotografie, beeldbewerking, printen en drukken bevinden zich allemaal bij ons in 1 bedrijf. Wij drukken op vrijwel ieder formaat en op zeer uiteenlopende materialen, zoals bijvoorbeeld hout, kunststof, glas, metaal en natuurlijk papier. Ons motto? Kan niet bestaat niet.

 True Colours
DRUK + PRINT

de Toekomst
design | online | print | sign

► Tocht der tochten bij 35 graden

Al langere tijd zwierf er een plannetje om op woensdagmiddag met onze jollenclub eens wat anders te doen dan zo dicht mogelijk op de stippelijntjes in de kaart van plek naar plek te varen om uiteindelijk weer gewoon bij af terug te komen. Dat wil zeggen: aan boord bij Tom en/of bij Koen. Hoewel de professionaliteit iedere woensdag zienderogen toeneemt, vooral bij het weer in het verticale vlak terugkeren van sommigen, was een meer speelse en uitdagende middag wel eens nodig.

Het plan ontstond om een rondje Kaag af te sluiten met een gewaagde tocht door de Zomersloot. Gewaagd, omdat er 4 bruggen genomen moesten worden die niet met staande mast gepasseerd kunnen worden.

Zoals betaamt in onze Kaagjollencultuur werd op het achterdek van Woest abrupt besloten dat het 12 augustus diende te worden. Het initiatief van De Tocht Der Tochten #1 (2DT#1) wachtte slechts op uitvoering.

De meesten van ons zijn wel wat gewend wat betreft de nautische omstandigheden, dus de vraag was of het een meteorologisch spannende middag zou worden en of het rondje zou worden gevaren met de walhouden aan BB of aan SB.

De dagen voorafgaand aan 2DT#1 werd er druk gespeculeerd: BB of toch SB of helemaal maar niet? Een enkeling trok zich terug wat karakterologisch onverklaarbaar is.

Uiteindelijk vertrokken we met erbarmelijke culinaire ►

- omstandigheden in het vooruitzicht. Een voortreffelijke lunch in de Vergulde 'Koek op de Rip' was onacceptabel gezien corona, een lunch ergens voor anker leidde in de voorbereiding bij sommigen tot besluiteloosheid (moet ik nou hagelstag of sambal op m'n boterham met pindakaas doen?). Dus het werd: gaan met de banaan!

De omstandigheden waren erbarmelijk! Pieter Heerema, toch een zeer ervaren doorgewinterde zeiler, zou het waarschijnlijk niet hebben overleefd. Er stond geen wind en de temperatuur kwam boven de 35 graden uit! Het werd: petje af, water er in, petje op.

De dag ervoor hadden Tom en ik een kleine inspectie ter plekke uitgevoerd waarbij wij vele herinneringen konden delen over onze jeugdervaringen in die sloot. Helaas kan ik die, gezien het sterk persoonlijke karakter en de privacywetgeving, hier niet delen. Het leverde in ieder geval op dat er géén betonnen, niet te openen bruggen zijn. Integendeel: de aanwon-

“Fanatiek inhalen werd: ‘Nee hoor, ga jij maar eerst’ ”

den bleken zeer behulpzaam bij het uitleggen hoe de bruggen bediend moeten worden. (Nadere informatie te verkrijgen bij het Kaagjollencontactpunt: 'Dit is geen gaffel')

Het werd uiteindelijk SB- wal. De tocht verliep vlekkeloos hoewel een enkeling een grote aantrekkingskracht voelde met Oud Ade en dus het verkeerde vaarwater koos richting Vennemeer.

Taaltechnisch werden weinig nieuwe woorden toegevoegd; de handelingsbekwaamheid was, gecorrigeerd voor anciënniteit, bovengemiddeld; het verwijderen van beplanting en walbeschoeiing uit in het

water hangende schoten werd routine; de grondhouding: fanatiek inhalen, gebruikelijk op onze woensdagen, werd (tijdelijk denk ik): 'nee hoor, ga jij maar eerst'. Inhalen kon sowieso nauwelijks gezien de breedte van de sloot.

Om ongeveer 17.00 uur was iedereen weer terug. Dat niet iedereen het er goed vanaf bracht moge blijken uit één jolloot die besloot vanaf het Vennemeer terug te zwemmen met het landvast tussen de tanden en z'n jol op sleep.

Het was een tocht voor karakters met vierkante kaken, rechte ruggen zonder 'opgeschorre kapsel' die voor herhaling vatbaar is. Met speciale dank aan Rutger Kuiters die ons voortreffelijk heeft ondersteund op deze tocht! Rutger, bedankt! ■

Ed van Cortenberghe
jol 414

► Alle activiteiten afgeblazen

Hoe kom je als bestuurslid Sociëteit en Evenementen de Coronatijd door? Dat was de vraag van de redactie van het Kaagnieuws. Allereerst was daar de afronding van de renovatie. Daar waar we tot maart tweewekelijks een bouwoverleg hadden en regelmatig op de Sociëteit rondliepen voor allerlei dingen, mochten we nu de bouwplaats niet meer betreden zonder afspraak. Het bouwoverleg voerde een van ons, met de input van de anderen. Het was passen en meten hoeveel mensen er tegelijk konden werken en er moest ook nog schoongemaakt worden.

Daarnaast wilde de pachter aan het werk, die was immers nog in de veronderstelling dat hij begin april open kon. Dat was de volgende hobbel. De pachter mocht niet open en alle partijen en bruiloften werden gecancelled. Logisch, maar ook zeer vervelend. Zonder deze inkomsten kan de pachter niet rondkomen. We zijn hem daarom ook tegemoet gekomen in de pachtsom.

Voor ons leden natuurlijk ook niet leuk. De mooie gerenoveerde Kaagsociëteit kon niet gebruikt worden en niet officieel geopend worden. In een kleine setting hebben we dat gedaan met de Commissaris van de Koning Jaap Smit. U heeft de beelden kunnen zien, en het verslag ervan in het vorige Kaagnieuws.

Privé had een van mijn hondjes ook nog een nestje pupjes. Geboren op 4 februari dus nog net voor Corona. Maar toen de nieuwe baasjes mochten komen kijken, zaten we er midden in. Dus dan moet je in je eigen huis handen laten ontsmetten, afstand houden en als de mensen weer weg zijn alles schoonmaken waar ze aan hebben gezeten.

Ondertussen werden de maatregelen steeds strenger en hebben we de pups een kleine week eerder naar hun baasjes laten gaan, zodat we niet het risico liepen dat Nederland, net als Duitsland en België helemaal op slot zou gaan en we de pups nog veel langer thuis moeten houden. Geloof me, acht Briardpupjes wil je op de leeftijd van een week of tien/twaalf niet meer in je achtertuin hebben....Dus de kraamtijd werd wat abrupt afgebroken.

Alle evenementen die we gepland hadden staan voor de zomer hadden we intussen afgeblazen. Geen Voorkaag, geen Jollen en ga zo maar door. Zo ook de 100ste Kaagweek, waar we al ruim een jaar aan hadden gewerkt. Heel zuur voor de vereniging en alle vrijwilligers, maar wat te denken van al onze leveranciers....die hebben het nog steeds niet makkelijk. We hopen dat we volgend jaar alsnog de 100ste Kaagweek kunnen vieren, misschien in aangepaste vorm.

Gelukkig kunnen we voorzichtig de activiteiten voor het laatste stukje seizoen wel plannen. Er worden

weer zomeravondwedstrijden gevaren, de Jollen en de Finnen varen op woensdag en zondag, maar inmiddels hebben we helaas de 8-uurs, de Combi en de Nakaag alweer moeten cancelen.

Terwijl ik dit schrijf realiseer ik me ook heel goed dat de besmettingen weer toenemen en dat we met elkaar wel voorzichtig en verstandig moeten blijven. Laten we hopen dat die zo gevreesde tweede golf er niet komt. Maar we moeten ook blijven genieten van wat wel kan, al is het een beetje aangepast en af en toe behelpen.

Blijf gezond allemaal! ■

Patricia Paddenburg- Van Rheenen
Bestuurslid Sociëteit en Evenementen

- advertentie -

MET HET A/T/M/Z PAKKET VAN MAX BEHREND

**GAAT HET U ALTIJD
VOOR DE WIND**

Bij Max Behrend bent u zowel op het water als op het land goed verzekerd. Neemt u meerdere verzekeringen af, dan kunt u tot wel 15% korting krijgen op het hele pakket. Meer weten of persoonlijk advies tel: 071 30 50 250

Max Behrend Verzekeringen BV
Veerpolder 1-B - 2361 KV WARMOND
www.maximaal.info | info@maximaal.info

▶ Toch nog een soort van een zeilseizoen

Het was vanaf maart dat we vrij zeker wisten dat het zeilwedstrijdseizoen 2020 als verloren beschouwd kon worden. Eind juni echter begon het tijd te keren: het zag ernaar uit dat niet al te grote evenementen onder zeer strikte voorwaarden misschien weer mogelijk werden binnen de veiligheidsregio waarin de Kaag gelegen is. Voorzichtig werd de originele agenda onder het stof vandaan gehaald.

Als De Kaag haar vergunning terugkrijgt en als we tijd genoeg hebben om iets te regelen, zouden we dan in het weekend waarin eigenlijk de 100ste Kaagweek gepland stond, op 25 en 26 juli, niet leuk het Jeneverboomweekend kunnen organiseren? We hoeven maar aan een stuk of drie knoppen te draaien en het loopt. Het draaiboek kennen we uit ons hoofd, je hebt niet al te veel mensen in de organisatie nodig, er liggen heel veel bogen op de Kaag...

En ja, de vergunning kwam terug. Binnen de vereniging echter waren er meer die iets wilden: de Finnen (waaronder veel Regenboogzeilers) en de Valken wilden ook wat. Die hadden het idee om van donderdag t/m zondag te gaan strijden in de Kaag Summer Challenge. Dat moest gecombineerd kunnen worden zonder elkaar in de weg te zitten.

Wij gingen niets aan de beproefde formule (sinds 2008) veranderen dus op de zaterdag moesten de Finnen en Valken zich even aan ons aanpassen en van die mooie aangepaste Kaagbanen varen. De overige dagen was er niets aan de hand.

Dus werd een comité voor de hele periode gevonden, een startboot opgetuigd (de 'Noord', het eigen startschip van De Kaag), er werden wedstrijd bepalingen gemaakt en waar nodig uitgebreid en de inschrijving kon geopend worden. Leo en zoon Fons regelden wat Warmondse zaken met Coen van Fort Marina en anderen met het Regenboogbestuur. En

natuurlijk kwam Marcel de Jong met zijn fantastische medewerkers het Jeneverboomplein bij Fort Marina ombouwen tot mediterrane horecagelegenheid.

We telden op de donderdag zestien ingeschreven Regenbogen. Dat viel niet tegen, aangezien we gemerkt hadden dat er toch een aantal mensen kennelijk op nooit meer zeilen hadden gerekend en een vakantie (al dan niet met mondkapje of quarantaine, ja, je moet er wat voor over hebben) hadden geboekt. Peter, Olga en Kyle deden het anders: ze kwamen gezellig uit Sneek om hun eerste wedstrijd van het jaar op de Kaag te varen! Vrijdagavond warming up bij Fort Marina tijdens registratie en alles wat daarbij hoort.

Voor de zaterdag stonden vier wedstrijden geprogrammeerd die ook alle vier gevaren konden worden. Tijdens zo'n evenement met een beperkt aantal klassen ervaar je wat een mogelijkheden voor mooie banen de Kaag heeft. Zuidwestenwind 4 Bft en starten achteraan op de Dieperpoel: wat een kruisrakken heb je dan. Natuurlijk lag de finish aan de voet van de Jeneverboom, behalve in de afsluitende wedstrijd waar in het Zomergat, op een paar honderd meter afstand van Fort Marina werd gefinisht.

Het Genootschap Jeneverboom verzorgde de lunch (-pakketten) op het water. Alle vier de wedstrijden werden gewonnen door de 149. Op zondag ging Peter Peet toch nog even Finn varen omdat hij daar ook in de prijzen kon vallen en omdat hij – zo weten wij al jaren – niet veel op heeft met de lange-afstandswedstrijd. Het was een mooie zeildag met goede wind en af en toe wat regen.

De BBQ werd door 'De Rustende Jager' als altijd perfect geregeld, de dranken waren lekker en de sfeer was, zoals altijd, voortreffelijk. Naarmate de avond vorderde, kwamen er helaas meer buien. In de nacht liep Nederland een beetje onder water, maar op zondag was het schitterend.

Om 11 uur lagen, voor de starttoren twaalf Regenbogen op de startlijn. Dat de 149 niet zou komen was (zie boven) voorspelbaar, maar de 121, de 17 en de 143 hielden het om enige reden ook voor gezien. Kom op mannen, lange-afstandszeilen is echt leuk als wedstrijdvorm!

“Leo Hartman kwam dichterbij en lokte hem heel slim in de val.”

Door de heersende windrichting kon de allermooiste baan gevaren worden: kruisend de Zijl op, ruim wind door de Leede (leuk voor de woonboten en toeristen) voor de wind het hele Zweiland over, ruim wind over de Kevers en door de Boerenbuurt en de vaak beslissende Diepenhoek. Tot een paar honderd meter voor de finish voor de toren- het was toen weer kruisen - dacht Sjoerd Vollebregt evenals vorig jaar de lange afstandswedstrijd te gaan winnen. Toen kwam Leo Hartman dichterbij en lokte hem heel slim in de val. Leo won, evenals al een paar keer eerder, deze wedstrijd en dus de Fort Marina-langeafstandswisselprijs met vier glazen en een liter fles Kaagwater.

Na de lunch op het riante terras van de Kaagsociëteit werd het tijd de boten op te ruimen, want sinds 2008 is nooit meer de middagwedstrijd gevaren. Om vier uur was het weer gezellig druk op het Jeneverboomplein. Het plein is tegenwoordig onderdeel van een enclave in Warmond geheten Hof van Leede.

Ja, de prijsuitreiking. De laatste in het klassement, zo weet u, krijgt als aanmoediging om zijn/haar stinkende best te doen het beroemde niet zo heel mooie olieverfschilderij van de Jeneverboom. Met vrij grote zekerheid stuurde de familie Poelman op verwerving van het kunstwerk aan na de resultaten van de zaterdag. Door het niet langer dan aan de lunch verschij-

nen van de 121, eindigde die op de laatste plaats. De mannen verdwenen na de lunch en waren dus niet bij de prijsuitreiking aanwezig. Unaniem werd besloten dat als winnaar voor 2020 de 121 vermeld zal worden maar de Poelmannen (Poellieden?) mogen het schilderij een jaar naast het prachtige Kaagschilderij hangen dat Ido (plus achternaam) op de meest recente editie van het Regenboogmagazine als cover had gebruikt.

De daadwerkelijke overhandiging van de prijzen en flessen Kaagwater geschiedde door leden van Het Genootschap, gestoken in hun werkkleding (hun formele kledij). Helaas ontbrak hun voorzitter, huisarts Rolf de Vriend. Hij had medegedeeld dat hij, gezien zijn maatschappelijke functie en gezien het toenemend aantal besmettingen zich niet in grotere gezelschappen wenste te begeven. In ieder geval wensen wij onszelf en Rolf...geen tweede golf!

Dat Leo de Fort Marina-prijs uitgereikt zou gaan krijgen hebben wij reeds eerder gememoreerd. Maar Leo en zijn mannen wonnen ook de derde prijs met bijbehorende 'Jeneverboom'-T-shirts. De tweede was voor het team van Peter Peet (die bij de Finnen geloof ik eerder de derde had opgehaald) en de winnaar werd het team van de 157 van Sjoerd Vollebregt (met Floris als 4e man tijdens de lange afstandswedstrijd).

Maar waar was de prijs?? Vorig jaar had Peter Bijlard hem gewonnen. Hij was aanwezig maar wist van geen prijs. Even diep denken, ja, vorig jaar was Peter niet bij de prijsuitreiking en had Koos Jan hem in ontvangst genomen, maar Peter had nu met een volledig ander team rondgevoerd, mede omdat Koos Jan ziek was. En waar was Koos Jan dan met de prijs? Hij is een van die gelukkigen die woont op het terrein waar wij op dat moment waren, maar we wilden hem niet storen bij zijn ziekte. In ieder geval is de prijs dus binnen de enclave en komt hij vast nog bij Sjoerd terecht.

Het was een mooi begin van toch nog een soort van seizoen! ■

Wim van't Hoogerhuys

ZOMER AVONDFEEST

Het zomeravondzeilen kon pas op 22 juli van start. Beelden zeggen hier meer dan woorden. Wat waren de avonden mooi!

DE FINN IS IN WANT DE BOOG STAAT DROOG

Ik weet niet hoe het in het Noorden gaat, maar op de Kaag is men massaal aan de Finn gegaan. Nee, dat is geen nieuw alcoholisch wondermiddel maar een pijnbank met een zeil erop.

Naar verluidt varen er circa 30 Finnjollen op woensdagavond wedstrijd op de Kaag en die zijn vaak bemand door eenzame Regenboogstuurlieden. Reden is natuurlijk de 1,5-metersamenleving, wat het klef samenklitten om zeep brengt en die maakt dat een Regenboog nu verpietert tot een plantenbak. Maar zeilen zullen wel!

Door de grote vraag naar Finnen is de gemiddelde prijs voor een Finn inmiddels verdubbeld, hetgeen Don Leo goed uitkomt, want hij bezit al jaren zo'n ding. Nou heeft de Finnjol een prachtige historie, maar ik vind het maar een raar bootje. Een mast die alle kanten op buigt, geen verstaging, een giek die tot op het dek wordt getrokken, overstag gaan vraagt om een groot atletisch vermogen en je hangt je de pleuris in zo'n ding. Iets wat een wijze Regenboogstuurman nou niet bepaald gewend is.

Zeilen in een Finn wordt vergeleken met yoga, rekstok, ongelijke brug, de marathon en wildwaterkanoën en dat allemaal tegelijkertijd, hetgeen wijst op masochistische trekjes. Ik spreek dan ook regelmatig Regenboogmannen die glunderend vertellen dat ze sterven van de spierpijn. Eerlijk gezegd verbaast het mij dat Regenboogzeilers kiezen voor een Finn, terwijl er ook O-jollen zijn. Als je toch kiest voor eenzaamheid en klassiek gaat, doe het dan goed. Maar ja, er zijn ook Regenboogzeilers die een Pampus hebben, dus dat mag mij eigenlijk niet verbazen.

“Ik spreek dan ook regelmatig Regenboogmannen die glunderend vertellen dat ze sterven van de spierpijn”

Ik verheug mij op de komende Kaagweek. Huh, Kaagweek, die gaat toch niet door, die wordt toch uitgesteld naar volgend jaar? Jazeker, maar daarom mag ik mij er toch wel op verheugen?

Aangejaagd door het artikel “Het kabbelende leven

aan de Kaag” in de laatste Quote met daarin flitsende foto's van dierbaren en teksten als “Regenboogzeilers, de godenzonen van de zeilsport” en “Patsers zal je op de Kaag niet vinden (?) die gaan naar Vinkeveen en Loosdrecht” (Henk, je zal daar maar Voorzitter zijn...) doen mijn liefde voor de Kaag weer opbloeien, met de Kaagweek als hoogtepunt. Anita, die de dingen in het leven altijd positief probeert te benaderen (ook mij, al kost dat haar wel wat extra moeite), riep stralend: “Maar schat, geen Kaagweek, jammer dan, goed voor je lever”, wat mij alleen maar droeviger maakte over het uitstel.

Maar even terug naar dat artikel in de Quote. Daar staat ook een foto in van Gert Jan van Leest. Petje achterstevoren, twee enorme knuisten met de duimen ophoog (ze hebben geluk gehad, het hadden ook zijn middelvingers kunnen zijn), grote grijns, je kent het wel. En maar voor de helft gefotografeerd anders paste hij niet op de pagina. Je zal het niet geloven, maar dat is de enige foto in het artikel zonder drank in zicht. En er staan heel wat foto's in! Het artikel had beter kunnen heten “Het klokkende leven aan de Kaag”! Lezen!

Dus voorlopig nog geen wedstrijden. Persoonlijk denk ik dat het NK dit jaar op de Bingovloer moet worden uitgevochten, of in de Finnen. Het is natuurlijk niet het ergste wat er kan gebeuren in deze rare tijd, maar het stemt mij wel droevig. De geheel opgefriste Croix du Sud heeft geen doel meer om ergens heen te varen en fungeert nu als woonboot, de RIB ligt te verroesten, mijn vrolijke oranje hoedje heb ik aan de wilgen gehangen en daar nestelt nu een vogeltje in. Patrick van Leeuwen klaagt steen en been dat ik zo weinig bestel, geen grote verhalen bij de borrel en nog grotere verhalen bij de volgende borrel, geen moppen die wij allang kennen maar leuk gebracht worden, kortom, het is knap ongezellig.

Deze tijd heeft wel meer rare dingen tot gevolg. Bij voorbeeld het nieuwe thuiswerken. Dat betekent dat als je daar dan al aan toe komt, je ook nog eens moet wassen, strijken, stofzuigen, bedden opmaken, afwassen, kinderen bestieren, boodschappen doen en ga zo maar even door. Met je vrouw als Directrice. Of wat denk je van die 1,5 meter? Vroeger zei je: “Ik voel een afstand”, als het even niet zo lekker ging. Als je nu

geen afstand houdt kan je gelijk 275 euro aftikken. En dan die mondkapjes! Als je vroeger de Bank binnenging met een mondkapje op werden alle alarmknoppen ingedrukt en nu krijg je geen geld als je er geen op hebt. Wat denk je van de Overheid! Vroeger moest je al je zuurverdiende centen aan ze afstaan en nu krijg je het geld met bakken door je strot geduwd als "ondersteuning" en mits je ook maar een beetje groen doet. Ik heb gelijk mijn hele kantoor groen geverfd.

"Of wat denk je van die 1,5 meter? Vroeger zei je: "Ik voel een afstand", als het even niet zo lekker ging. Als je nu geen afstand houdt kan je gelijk 275 euro aftikken"

En als klap op de vuurpijl heb je ook nog Europa. Rijke landen moeten gratis geld weggeven aan "arme" landen. Wij zijn hartstikke stom geweest! Wij hadden op onze handen moeten blijven zitten, alles uit moeten geven, een enorm zwart circuit moeten opbouwen, schulden moeten maken, feest moeten vieren, met 50 jaar met staatspensioen moeten gaan, moeten potverteren, nooit belasting betalen en hup, een coronaatje en wij zijn weer boven Jan. En dat bevalt

zo goed, dus dan doen wij het nog maar een keer. En voorwaarden accepteren wij niet, want wij zijn tenslotte ons eigen baas. Voorwaarden, pffff, dat is wel heel sociaal. Dat heet coronaaien.

Nu in dit stukje De Kaag toch wat prominent naar voren komt, kan ik het niet nalaten de geheel gerenoveerde en vernieuwde Kaagsociëteit te bejubelen. Ik ben nu 61 jaar lid van de KWV "De Kaag" (niet gaan rekenen hoe oud ik dan nu wel moet zijn) en de sociëteit is nog nooit zo mooi geweest! In een privétour zijn Anita en ik op 1,5 meter rondgeleid door onze Voorzitter Max Blom en van pure emotie hebben wij ons daarna volgegogen met alles wat je moet ontkurken of openschroeven. Nou hoor ik jullie denken dat wij daar geen rondleiding voor nodig hebben, maar wij hebben echt extra ons best gedaan. We hebben wel voor een hele uitgestelde Kaagweek opgezopen.

In Loosdrecht schijnt ook het één en ander nog rond te zeilen. Dat is fijn voor Roel, want er kwam bij hem geen hond. Want die mogen er niet in. Patsers wel volgens de Quote. Maar daar zeilen ze in Lasers in plaats van Finnen, wat op zich wel wat zegt.

Vanuit Sneek hoor ik niets, want de telegraaf schijnt stuk te zijn. Onder leiding van Harry zal daar ongetwijfeld wel wat gebeuren, maar dat houden ze geheim. Via de achterklap wordt er beweerd dat de Sneekweek gewoon doorgaat maar dan alleen voor Friezen. Tenslotte is daar geen corona geweest en onder het mom van besmettingsangst willen ze gewoon alle hoofdprijzen lekker zelf houden. Ook heb ik gehoord dat zij massaal hun Skûtsjes aan het verlengen zijn om te kunnen voldoen aan de 1,5-meterregel. Stom gedoe. Laten wij die 1,5-meterregel van horizontaal naar verticaal brengen en we zijn overal vanaf.

Ik ben voor het eerst blij dat ik geen Regenboog meer heb, want dan had ik nu in een Finn moeten gaan zeilen.

Sterkte en toch veel plezier. ■

Rob de Kraa

Bron: Regenboogmagazine, juli 2020.

One Moment in Time

Het is zondagmorgen 15 maart, mijn verjaardag. Stilaan breekt de zon door en het blijft droog en dat is op zondag lang geleden. 51 jaar geworden op de dag dat Nederland verder op slot ging. Een dag om nooit te vergeten.

Het appverkeer op de bestuursapp komt gauw op gang. Wat gaan we doen met het kantoor op haven West? Wat doen we met de havenmedewerkers? De evenementen, de feestelijke heropening van de Kaagsociëteit? Wordt onze doorlopende vergunning ingetrokken? De ALV? We mogen niet meer samen-

komen maar hebben wel een wettelijke verplichting om binnen zes maanden na het boekjaar een ALV te houden? De 100ste Kaagweek, de Kaagrace? Zoveel vragen en acties die in korte tijd beantwoord en genomen moeten worden. Als secretaris is mijn eerste prioriteit het personeel en de juridische positie van de vereniging. We hebben als bestuur immers een bestuurlijk zorgplicht en bestuurlijke aansprakelijkheid voor de acties die wij nu gaan ondernemen.

Maandag 16 maart, de rollercoaster begint, het kantoor wordt fysiek gesloten en is alleen nog maar tele-

- › fonisch bereikbaar. Leden mogen geen direct contact met de medewerkers meer hebben. Op maandag wordt direct een brief van de gemeente Teylingen bezorgd: de doorlopende evenementenvergunning wordt voorlopig ingetrokken. De derde Noodverordening wordt overhandigd: geen passanten en overnachtingen meer op de havens. Het Lichthuys dicht! Dan volgt de een na de andere moeilijke beslissing: afgelasten van de Kaagrace, geen Pinksterevenement en de Kaagsociëteit zit op slot! De pachter mag geen gasten ontvangen en de Gigs en Whalers mogen niet het water op tot nader order. De Kaag staat volledig op zijn kop en de trein staat volledig stil: corona heeft aan de noodrem getrokken en deze voorlopig vergrendeld.

Begin april laat het voorjaar zich van zijn beste kant zien. Volop zon maar een lege Kaag. Het wordt Pasen en iedereen is thuis. Op het havenkantoor is en blijft het druk. Ondanks het afgelasten van vele evenementen zijn er veel vragen van leden. Mag ik dit? Kan dat nog? En vinden jullie niet dat jullie te snel de zaak hebben afgelast? De dames op kantoor hebben het niet makkelijk maar slaan zich er dapper doorheen. Voor de secretaris veel juridisch uitzoekwerk van wat wel of niet mag. Met name de ALV levert heel wat hoofdbreken op. Gelukkig brengt de Noodwet Covid-19 uitkomst en kunnen we digitaal. Anno 2020 kan de maatschappij toch wel een digitaal tijdperk genoemd worden, verbaasd zijn wij als bestuur dat er toch veel onbegrip is voor het organiseren van een digitale ALV.

Het is maandagmorgen 16 maart, de zon is definitief doorgebroken. 51 jaar, naast De Kaag staat ook mijn privé en zakelijke leven totaal op zijn kop. Het is 7:00 als ik de radio aanzet: Whitney Houston, One Moment in time, een mooi nummer om de dag mee te beginnen. De kantoren Amsterdam, Dublin, Luxemburg, Toronto en Curaçao worden in een klap kantoor Warmond. Het leven wordt laptop en Webex. Warmond wordt het centrum van de wereld voor de juridische en compliance afdeling van een grote financiële instelling. De Quote noemt de Leede de duurste sloot van Nederland. Nu wordt op 50 meter afstand van die sloot geadviseerd op een belegd vermogen

van 1,25 triljoen. Gekker kan het niet worden. Bijna 6 dagen in de week vol aan de bak. De KLM staat met zijn vloot aan de grond, echter niet voor Bertil. Elke week vliegt hij toch de wereld rond. Betekent voor ons toch wat meer quarantainemaatregelen met betrekking tot het zien van vrienden en bekenden. Daarbij hebben we ook ouders op leeftijd.

“Corona heeft aan de noodrem getrokken en deze voorlopig vergrendeld.”

Wat kunnen we nog wel? Naar de boot. s 'Avonds even met de sloepen rondje Kaag en in het weekend op de motorboot naar de Kaagsociëteit of Nieuwkoopse plassen. Eind juni een weekje vrij, wat gaan we doen? Het wordt een rondje Randmeren en IJsselmeer: Muiden, Spakenburg, Elburg, Urk, Enkhuizen, Volendam, Amsterdam eindigend op de Kaagsociëteit. In tegenstelling tot de Kagerplassen is het aangenaam rustig en voldoende plek in de jachthavens. Het is prachtig weer en we genieten van Nederland op zijn mooist. 2020, One Moment in Time, dit zullen we zeker nooit vergeten. ■

Gerrit Kranenburg- Marijt
Bestuurssecretaris

► Coronaj(l)ol

Het is voorjaar en het kriebelt, de jol is opnieuw gelakt en klaar voor het komende wedstrijdseizoen. Van alle boten waar ik in gezeild heb is dit weliswaar de eenvoudigste qua uitvoering edoch de moeilijkste om te zeilen in een groot veld. Toch lukte het om goed voorin mee te komen op het klassenevenement en ook het NK op Loosdrecht. Dat mag ook wel, gezien de gemiddelde leeftijd van de Twaalfvoetsjollenzeilers.

Helaas kon niemand dit jaar de strijd met elkaar aangaan en bleven wij met zo ongeveer 25 jollen op de Kaag met elkaar oefenen, boerenbuurten doorkruisen en natuurlijk op gepaste afstand met elkaar na afloop van onze woensdagmiddagen een biertje drinken bij Tom aan boord (iedereen neemt wel wat mee zoals worst en nootjes en de meesten blijven 's avonds de daghap bij Koen op de Sociëteit nuttigen.

Het is een mooie groep zeilers die op woensdag om een uur of één afspreken, bootjes optuigen en dan om exact 14.00 uur de instructies van Bert opvolgen. Dit betekent meestal een rabbit-start en dat geeft altijd een prachtig effect op het eindresultaat. Echt

competitie zoals in een officiële wedstrijd is er niet, echter een ieder doet toch echt zijn best voorop te varen en bakboord is heilig.

Ook is er natuurlijk Cocootje, de 12 vts-jol die beschikbaar is voor nieuwe enthousiastelingen en deze kan gereserveerd worden via Menno. Tot nu toe brengt dat met zich mee dat de meesten die er mee varen daadwerkelijk een jol kopen. Zo groeit de groep gestaag en brengt dat weer activiteit onder de zeilers van De Kaag.

Onze groep kent ook wat oudere jongeren die in de risicogroep vallen en dus is Corona bij ons erg actueel en is men op zijn qui-vive qua contact. Het is dan ook best lastig, en zeker als het zo oergezellig is, dat men dat soms uit het oog verliest. Ieder heeft er echter begrip voor en neemt dus heus weer de nodige maatregelen. Het is gelukkig zo dat er eenmaal in de jol genoeg ruimte voor iedereen is en het zeilplezier er niet minder om is. ■

Jan Willem ten Kley

FINN HET LEUK

DE JONG TECHNOVARIA

MARINE AND MOBILE

OUR SOLUTIONS
FOR YOUR
FREEDOM

020-6916311 Amsterdam 071-5212101
www.dejongtechnovaria.nl

Technisch specialist voor o.a.: scheeps-elektra, omvormer, accu, airco, verwarming, koelkast, solar, lader, dynamo, startmotor, gassystemen en generator

JACHTHAVEN LOCKHORST

WINTERSTALLING BINNEN & BUITEN
ONDERHOUD & REPARATIE
TUIGEN STAAND & LOPEND WANT
BOTENLIFT TOT 20 TON

WWW.LOCKHORST.NL

Sweilandstraat 7a Warmond
info@lockhorst.nl
071 30 10 378

CORONABESPIEGELINGEN

► Puntjes op de i in coronatijd

Het voelde in het begin een beetje als een economische draai om onze oren. De wereld stond stil. De scholen dicht, horeca en andere publiekstrekkingen on-hold, ofwel dicht. Iedereen trok zich terug, de winkelstraten waren leeg.

Zakelijk was er wel veel te doen, huurders die in de problemen kwamen, omzetten vielen terug naar nul, er moesten veel regelingen getroffen worden. De echte ondernemers lieten zich zien, door op een andere manier zich te profileren. De achteroverleuners hebben het niet gered.

Voor onze vereniging een domper dat na zo hard werken het societeitsgebouw niet opengesteld kon worden. De geplande festiviteiten rondom de opening moesten worden geannuleerd. Gelukkig toch

nog een waardig moment met de commissaris van de Koning Jaap Smit om het moment van oplevering vast te leggen.

Prive, een mooie tijd om met het gezin samen te zijn, niet de een linksaf, en de andere rechtsaf. Met onze vier kinderen (22, 20, 18 en 16) veel samen op de woonboot gezeten, met het gezin koken, spelletjes doen. Ook zij moesten een pas op de plaats maken.

Kortom de coronatijd is in dat opzicht een mooie tijd geweest, een tijd van bezinning en meer belangstelling en interesse voor elkaar. Een tijd waar wij allemaal nog wel eens aan gaan terugdenken! ■

Rob Brinkel
Bestuurslid Jachthavens en gebouwen

PINKSTEREN OF DE SLAG OM GOUDA

Net als alle zeilweken in Nederland duurde ook de Goudse Zeilweek geen week. Hij duurde het volledige Pinksterweekend. Dat betekende een wedstrijd op zaterdagmiddag, twee op zondag en een wedstrijd op maandagochtend want op dinsdag moest iedereen gewoon aan het werk. Als ik het mij goed herinner hadden wij op de dinsdag na 2e Pinksterdag ook nog schoolvakantie dus een heel klein beetje extra tijd om bij te komen van de slopende expeditie naar de Reeuwijkse Plassen met keihard wedstrijdzeilen en net zo hard feesten.

De Reeuwijkse Plassen: 's Gravenbroek en Elfhoeven met twee organiserende verenigingen, namelijk de Roei- en Zeilvereniging Gouda op 's Gravenbroek en W.V. Elfhoeven aan de gelijknamige plas. Om beurten voer de ene helft van de klassen op de ene of de andere plas. Hoogtepunt van de wedstrijden waren - ik had het er al over - de onvergetelijke feesten in de benedenetage (de roeibotenloods) van Gouda. Niet alleen vrijwel alle deelnemers waren daar op zaterdag- en zondagavond maar ook Rotterdamse feestneuzen (ik noem even mijn vriend Manfred die toen alleen nog als De Graaf bekend stond en jeugdige mede-acteurs van het toenmalig Rotterdamse Toneel en aanhang). Die feesten waren zowel beroemd als berucht; je moest erbij zijn.

Nu zult u denken: dat is makkelijk: Gouda ligt vlakbij Rotterdam, appeltje – eitje. Maar hoe kom je daar met je boot als je geen trailer hebt (en die had bijna nog niemand in de 50-er jaren.) Daarvoor hadden we in Rotterdam een oplossing gevonden: er werd op de beurs een beurtvaarder gehuurd. Die legde zijn boot aan het eind van de vrijdagmiddag voor Pinksteren in de Leuvehaven.

In die tijd bestond de Leuvesluis nog, daar waar de Rotte in de Nieuwe Maas uitloopt en het beroemde beeld van Zadkine staat. Na school gingen we peddelend en/of slepend de Kralingse Plas af en heel Rotterdam door naar de Leuvehaven. Je boot had je dan al volgestopt met zeilen, kleding, ontbijtbehoefte en slaapzakken. Je parkeerde de boot bij het beurtschip en de schipper waakte 's nachts over je eigendommen. Aan boord had je ook je fiets en daarmee ging je weer naar huis. Afhankelijk van de waterstand in de Leuvehaven was het eenvoudig of acrobatenwerk om je aan - en van boord te begeven.

De volgende morgen om uiterlijk 7.00 uur scheepte een ieder zich in (zonder fiets) en begon het vormen van de sleep. Je gaf je eigen sleeplijn die aan je mastkoker vastzat aan de schipper van de trekboot en die maakte jouw lijn vast aan de sleepkabel van zijn schip.

In het vorige Kaagnieuws nam Wim van't Hoogerhuys u mee naar de Rotterdamse belevenissen tijdens vroegere Kaagweken. Naast de Kaagweek was er nog een zeilevenement in deze regio dat in de jaren '60 en '70 populair was: De Goudse Zeilweek. Vele Kaagleden verschenen tijdens de Pinksterdagen dan ook daar graag aan de start. Nu is de Kaag vanuit Rotterdam nog redelijk te bereiken. De Goudse Zeilweek werd echter vervaard op de Reeuwijkse plassen. Om daar te komen was al een verhaal apart. Wim neemt u daarom graag mee naar zijn Rotterdamse verleden en de Goudse Zeilweek.

Je kreeg zo een soort visgraatpatroon. De lijn werd op spanning gebracht door achteruit te peddelen. Ondertussen moest de sleepkabel boven water blijven want onder water kon hij om een kiel raken en zou een boot omgetrokken kunnen worden. Dit schijnt een keer midden op de Maas gebeurd te zijn.

Als iedereen aangesloten was, startte de schipper de motor en werd stapvoets naar de uitgang van de Leuvehaven gevaren. Na de vaststelling dat de kust veilig was, werd er gas gegeven om met de hele sleep de overkant van de rivier te bereiken en bakboord uit, richting Gouda, te gaan. Dit was het allerlinkste deel van de hele expeditie. Op de Nieuwe Maas was het vaak nog onrustig door de scheepvaart. Eenmaal op de Hollandse IJssel werd het rustiger.

Zoals jullie misschien weten liggen de Reeuwijkse Plassen zodanig opgeborgen dat - om er over het water te komen - je door de stad Gouda moet. De schipper beëindigde de sleep dan ook bij de sluis. Wij werden afgekoppeld en konden peddelend en jagend een paar kilometer verder zien te komen. Ja, je moest wat over hebben voor de sport en een feestje.

Nu hadden wij het geluk dat mijn leraar Frans bij het Erasmiaans én zeiler was én een huisje op Reeuwijk had én een haventje bij dat huisje had én ook nog

bestuurslid van 'Gouda' was én zo aardig was om mij en een paar vrienden in dat haventje te accommoderen. Op school gaf hij tussen de middag ook nog cursus Regels voor Wedstrijdzeilen. In ieder geval gaf dit een zekere mate van rust en comfort.

Dus eenmaal aangekomen was het optuigen en wedstrijden varen, feesten tot 4.00 uur in de ochtend, weer een dag varen en weer een feest en dan op maandag een halve dag wedstrijd inpakken, prijsuitreiking, weer door de stad, aanhaken bij de schipper die al lag te wachten en terug slepen naar Rotterdam/Leuvehaven.

Meestal ging dat prima, behalve in het jaar waarin er op maandag heel weinig wind stond en alles veel later werd dan gepland. We kamen in het bijna donker in de Leuvehaven aan en de sluis stond op dubbel rood. Gelukkig waren er (ongeruste) ouders aan de wal en één daarvan (natuurlijk een Maaslid) had connecties en liep naar een telefoocel. Hij regelde een sluiswachter hier en één bij de Kralingse Plas. In het stikgedonker voeren we door Rotterdam naar Kralingen. Op de RZV stond eten klaar en hebben we de bierpomp opengezet.

Ja, ook dat was nog eens wedstrijdzeilen.

Wim van't Hoogerhuys

► Het secretariaat in Coronatijd

Half maart komt het bericht dat iedereen thuis moet werken. Wat nu? Gaan we naar kantoor of niet? Ja, we kunnen gewoon de 1,5 meter garanderen, waarom niet. We spreken af met klachten thuis te blijven. De deur blijft op slot en we zijn gewoon telefonisch bereikbaar. Het was wel heel lastig om mensen 'te woord' te staan die naar de haven kwamen. Het praat, zeg maar eerder schreeuwt wat lastig door het gesloten raam.

Oké, en hoe nu verder? De eerste evenementen stonden al gepland. Nog even afwachten.... Helaas, alles wordt afgelast. Dat is echt heel vreemd. Normaal ben je begin april bezig met de voorbereidingen voor de wedstrijden zoals het in orde maken van de papieren voor de rescueboten, de website bijwerken met programma's, banenkaarten, deelnemerslijsten, wedstrijdregels, etc. Maar ook de aanvragen voor lidmaatschappen en ligplaatsen komen weer binnen, de ALV, takelwerkzaamheden, kortom het seizoen begint weer. Dan vraag je je af, wat doen ze dan nu op het secretariaat? Geloof het of niet, maar de ene aanvraag na de andere kwam binnen voor ligplaatsen. Blijkbaar heeft heel Nederland massaal boten aangeschaft. Dat moet u gemerkt hebben op het water! De telefoon staat roodgloeiend. Het mooie daarvan is, dat we alle boxen hebben kunnen vullen. Om de havenmeester te ontlasten is het vullen van de ligplaatsen op 'ons' bordje gekomen, dus het kwam goed uit dat we daar nu wat meer tijd voor hadden. Verder moesten alle locaties worden voorzien van teksten; gesloten ivm corona etc. en de mogelijkheid werd bedacht om de roeiers autorisatie te geven voor het reserveren van de SUP's zodat

ze nog iets op het water konden. Zo ook veel telefoontjes van leden, maar ook niet-leden met de vraag hoe zit het nou op het water? Met hoeveel mensen mogen we nu in de boot? "Ja, daarvoor moet u bij de gemeente zijn". "Maar die sturen ons juist naar jullie" was het antwoord. Nou, als de gemeente het ook niet weet..... heel begrijpelijk ook. De regels veranderden regelmatig.....

We misten wel het contact met de leden aan de balie en dat was wel heel raar om zo aan het begin van het seizoen niemand te zien. Gelukkig mocht eenieder wel naar zijn schip, dus hebben we op afstand gedag gezwaaid.

We zijn nu alweer een poosje open, voorzien van een scherm en een pompje met handgel. Dus iedereen kan gelukkig weer op een verantwoorde manier bij ons binnenlopen. ■

Pauline en Jolanda

► Bepaalde dingen zullen voorgoed anders zijn

Iedereen heeft op verschillende manieren te maken met de gevolgen van het Covid-19 virus. De maatregelen raken je privéleven, je leven op het werk en het leven in je vrije tijd. Privé hebben en houden wij ons aan de afgesproken regels. We hebben nog nooit zoveel gefietst en gewandeld als in de eerste maanden. Gezellig 's avonds thuis, geen vergaderingen en veel dingen samen gedaan. Eigenlijk hebben we daar best van genoten. Minder was dat je de kinderen en kleinkinderen de eerste maanden weinig tot niet gezien hebt. Langs fietsen, een ijsje op straat voor de deur eten; heel leuk maar het is toch niet hetzelfde als een knuffel. Het mooie weer heeft er wel aan bijgedragen dat we elkaar wel buiten konden ontmoeten. Ook jammer was het stil vallen van de sociale contacten. Even geen etentjes met vrienden. Wel hebben we de lokale horeca gesteund door minimaal één keer week eten te bestellen.

Op het werk, thuis werken was niet echt een optie, neem je als directeur de nodige maatregelen om de werkplek voor de medewerkers zo veilig mogelijk te maken, probeer je het omzetverlies tot een minimum te beperken en de wensen van klanten zoveel mogelijk in te vullen. Ook bijzonder was het

houden van bouwvergaderingen in een grote zaal, iedereen op de juiste afstand en een werktekening op de grond i.p.v. dicht op elkaar hangen over een tekening in een altijd te kleine bouwkeet.

Het werk voor onze vereniging is gewoon doorgegaan in tegenstelling tot de meeste van onze activiteiten. De verbouwing van de Sociëteit is zonder noemenswaardige vertraging afgerond. Wel heb ik de opening van de Sociëteit als bijzonder (jammer) ervaren. Dit hadden we met alle leden moeten doen en niet met vijf man en allemaal op 1,5 meter afstand. Maar goed, dat gaan we nog een keer overdoen. Bij de digitale ALV, hoe goed ook verlopen, heb ik de interactie met de leden wel gemist.

Kortom ik heb de Covid-19 periode tot nu toe over het algemeen niet bijzonder negatief ervaren al hoop ik natuurlijk wel dat we zo snel mogelijk weer naar normaal, whatever that may be, terug kunnen gaan. Ik ben er wel van overtuigd dat bepaalde dingen voorgoed anders zullen zijn. ■

Marc van Dijk
Penningmeester

► Roeien in de tuin

Een kleine vier maanden roeiverbod, ja wat moet je dan? Maar minstens zo erg: geen mogelijkheid voor de gezelligheid van de Giganauten gig-roeiploeg. Dit laatste kon echt niet, Met de 1,5 meter restricties zoals deze tot 1 juli golden. Wat kon nog wel? 'Sur-place' roeien in de tuin is natuurlijk de ultieme oplossing, zij het in skiff-vorm. Zestien maal twee keer per week een half uur, elk volgens de monitor 6.5 km, sommeert tot een roeitocht van 208 km, zowaar een

redelijke oefening. Goed voorbeeld doet goed volgen. Intussen ook opleiding van het nageslacht opgepakt, nu nog twee jaar oud, maar een talent voor de toekomst. Het water op mag nu alweer enkele weken. Toch echt wel een verademing. ■

Al de Weerd

Roeilid, Team Giganauten (gig)

Valkennest Kaag in coronatijd

Het jaar 2020 zou een mooi zeiljaar worden, in april van start met de Voorkaag en vervolgens iedere woensdag de zomervondwedstrijden tot september. Het hoogtepunt zou de 100e Kaagweek worden, maar helaas werden al deze evenementen gecancelled en zag het er naar uit dat we niet konden strijden op het water. Een zeer terecht besluit van de overheid overigens, want de gezondheid van ons allemaal staat voorop en zeer begrijpelijk dat alles even opgeschoven moet worden.

Zeilwedstrijden worden op het water gehouden maar het sociale aspect naast het zeilen is altijd enorm belangrijk en dat gaat nu helaas even niet. We misten het woensdagavondzeilen toch enorm,

een zeilwedstrijd midden in de week is al vele jaren een succesformule, met iedere week gemiddeld 15 Valken aan de start en zo'n 25 Valken in competitie in het seizoen.

Begin mei werd er door Stef (bemanning 758) geopperd om op de woensdagavonden te gaan trainen, een Valk is een perfecte boot waar je zo'n 1.5 meter uit elkaar zit, dus waarom niet. Op woensdag 13 mei was de eerste avond met zeven aanwezige Valken en het waaide zeer stevig. Een baan uitgezet als een acht om twee eilanden en de start en finish door ondergetekende geregeld.

Ze waren snel rond, dus we startten nog een keer. ►

- Normaal op de woensdag starten we slechts één keer, maar er moet toch goed geoefend worden dus meerdere startjes op een avond werd dan ook de trend voor alle woensdagavonden. Het blijkt toch altijd weer lastig, zo'n eerste training met wind.

Leuk om dat vanuit de sloep te aanschouwen. John (146) koos ervoor om de spi uit veiligheid maar onderdeks te houden. Bij enkele anderen duurde het heel lang voordat de spi's stonden, maar het blijkt maar weer dat veel oefenen helpt, want het ging steeds beter en sneller! Voor Peter was het ook de eerste krachtmeting in de Syrene (843), alles was lekker strak gezet want het waaide hard. Iets te strak bleek later tijdens de tweede start want hij had al snel onderdeks een gebroken stag dus dat resulteerde in een gescheurde mastkoker en einde training.

Woensdag 20 mei, prachtig weer en we kregen het verzoek van de Finnjollen of ze ook op onze baan na ons mochten starten. Er diende zich ook een nieuw comité aan, Stan en Reinier. Zij moesten goed oefenen met het starten, dus werd het op die manier een mooie 'start protocol training' voor de mannen. Wederom twee startjes per klasse, dit keer een upwind-downwindbaan, want er stond een licht briesje.

Woensdag 27 mei, elf Valken op het water en ook nog eens tien Finnjollen, dus het was gewoon druk voor de korte startlijn (geen zorgen, wel met de verende 1.5 meter afstand!). Een prachtige avond met zon, wind en weer en twee mooie trainingspotjes. Komende weken gaan we hiermee door, we gaan ook proberen om sprinttrainingen te regelen waardoor er nog meer gestart gaat worden.

We komen in vorm op de Kaag! Wie weet kunnen we dit succes verzilveren tijdens het NK op het Alkmaardermeer en anders tijdens de Nakaag of tijdens de lange afstandwedstrijd op de Kaag. Tot op het water. ■

Maarten de Groot, Valk 82

Bron: Valkennieuws

Besturen tijdens corona

Net als voor iedereen was de corona-ontwikkeling een vreemde en zelfs onwerkelijke gewaarwording. Toen eind februari de eerste persconferenties werden gehouden, zijn ook wij ons volop bewust geworden van de ernst van de zaak. Gelukkig werkt het bestuur langs korte lijnen en hielden wij de ontwikkelingen per dag in de gaten, maar dat 2020 een vreemd seizoen en jaar zou worden werd ons al snel duidelijk.

Spijtig, aangezien we al veel tijd en energie in de voorbereidingen hadden gestoken, deels voor niets want zo zal o.a. 110 jaar KWV De Kaag te geruisloos aan ons voorbij trekken en heeft de opening van de Sociëteit straks niet meer de impact van de eerste verrassing. Gelukkig kunnen we o.a. de 100ste Kaagweek en officiële opening Sociëteit natuurlijk gewoon verschuiven.

Als voorzitter vond ik het belangrijk om de vereniging en haar bestuur tijdens de pandemie-periode een duidelijk gezicht te geven en tegelijk te laten zien en horen dat wij kort op de bal zaten... en nog zitten.

Om die reden hebben we gekozen voor de bekende korte filmpjes die bij onze leden in goede aarde zijn

gevallen en ook navolging kregen, daar gemeente en andere verenigingen ons voorbeeld volgden. Ook de 1,5 meter-vlaggen waren voor velen een duidelijk signaal en hielp het bij herhaling mensen zich te herinneren aan die belangrijke anderhalve meter.

Daags nadat de ministers ons informeerden over de laatste stand van zaken en maatregelen hebben wij daar als bestuur steeds de 'Kaagvertaling' van gemaakt en digitaal gepresenteerd. Best spannend, aangezien het immers om ons aller gezondheid gaat en de situatie voor iedereen nieuw was en is. We zijn er ook nog niet vanaf.

Veel studie hebben we gemaakt van de vele en niet altijd even duidelijke regelgeving, interpretatie en presentatie hebben we vervolgens naar eer en geweten ingevuld. Zo besloten we eind augustus alsnog de zeilwedstrijden voor september te cancelen. We kunnen de anderhalve meter op de wal te moeilijk garanderen bij dit soort zeil- en sociale evenementen.

Ook onze pachter hebben wij zoveel mogelijk support gegeven en we denken nog steeds mee over wat wel en niet kan. Bruiloften en andere partijen zijn nog steeds uit den boze terwijl de ware explosie

in de waterrecreatie en het vakantie vieren in eigen land dan wel weer voor een flinke extra omzetboost wisten te zorgen.

Het zijn van die bijzondere periodes waarin het besturen van KWV De Kaag veel verder gaat dan een normale invulling van de portefeuille: opeens is sinds maart KWV De Kaag meer dan een full-time job. Daarbij zijn het digitaal openen van de verbouwde Kaagsociëteit en de online-ALV onvergetelijke gebeurtenissen, hopelijk gaan ze wel als uniek de geschiedenis in.

Ook de economie stond meteen onder grote druk vanaf maart en moest ik ook mijn zakelijke belangen en adviesrollen onder strakke regie zien te houden; veel aandacht en creativiteit was meer dan gewenst. Al met al een heftige periode, aangezien ik ook nog bezig ben met het opzetten van een nieuwe onderneming.

Na alle ballen maandenlang hoog te hebben gehouden genieten we momenteel van een heerlijke vaarvakantie op het Wad, lekker dicht bij huis!

Sinds eind augustus steken de besmettingen de kop weer op, zoals gezegd de reden om alle grotere evenementen voor de rest van het jaar af te gelasten. Vervelend en frustrerend maar onze gezondheid en bestuurlijke verantwoording is van een groter belang, we kunnen als KWV De Kaag het risico niet nemen.

Het spijt mij en ons dat velen van u niet het feestelijke Kaagjaar hebben meegemaakt zoals wij dat allen vooraf voor ogen hadden. In 2021 hopen we het voor een groot deel goed te kunnen maken. Tegelijk dank ik onze leden voor hun begrip en medewerking, wij ervaren dit als zeer sympathiek en respectvol.

Het voorspellen van de toekomst is anno 2020 nog lastiger geworden en anders dan ooit tevoren. Wel kunt u rekenen op onze constante aandacht en waakzaamheid. ■

Max Blom Sr.

Voorzitter KWV De Kaag

Carel Brummelman

6 mei 1959 - 27 juni 2020

In 2009 kwam Carel sloeproeven bij het gemengde team de Kaagermix op de woensdagavond. Na acht sportieve en gezellige jaren stapte hij in 2017 over naar de mannen van het Kaagschuim op de donderdag omdat hij op de woensdagavond mee ging doen aan het zeilen.

Hij was een sterke roeier, die op iedere plek in de boot kon roeien, zowel bak- als stuurboord. Maar het meest zaten we wel samen op slag in de Kaag 1. Carel was de stille kracht op de achtergrond en de rots in de branding bij de Kaagermix. Hij was er ook vrijwel altijd. Hij trad niet op de voorgrond,

maar was wel altijd zeer aanwezig met zijn rake observaties en droge humor. En hij was áárdig.

Carel was ook een groot wijnliefhebber. Hij werkte bij een wijnimporteur en hij was vinoloog. Leuk voor ons als roeiteam was dat hij na een wijnproeverij met klanten de overgebleven halfvolle flessen meenam, zodat wij na de training onze eigen wijnproeverij hadden :-).

Carel was de man van de ultieme voorbereiding. Als er wat georganiseerd moest worden kon je dat met een gerust hart aan hem overlaten, dat kwam altijd goed. Hij zocht ook alles tot op de bodem uit als hij iets wilde weten of doen.

Hij haalde een jaar of vijf geleden zijn vaarbewijs en hij nam zeillessen. Vervolgens was hij ook iedere zomer regelmatig zeilend in een van de Valkjes van de vereniging op de Kaag te vinden.

Altijd als er ergens heen werd gegaan had hij zijn gastankje met brandertje bij zich zodat er koffie en thee kon worden gedronken. Op de fiets, bij een wandeling of in de zeilboot.

Veel roeiers uit andere teams kennen Carel ook als "Chef toetjes" bij de jaarlijkse roeidriedaagse. Hij bedacht een toetje voor de 40 à 50 deelnemers, probeerde dat recept vervolgens eerst uit op zijn vrienden en regelde voldoende vrijwilligers om hem ter plekke te helpen zijn creatie met een professionele "lopende band" klaar te maken en op te dienen.

Tot slot mag niet onvermeld blijven dat hij diverse jaren vrijwilliger bij de Kaagrace was.

Carel is verongelukt tijdens zijn jaarlijkse bergwandeling in Oostenrijk. Hij is 61 jaar geworden.

Rick van Caubergh,

boots van de Kaagermix en vriend van Carel

Peter Kempeneers

Jantje's ontsnapping naar Leyden

Het is **vrijdag 3 april 8:30** als de "taxi" voor komt rijden en wij met Petra en Peter Kempeneers richting het pittoreske Ossenzijl vertrekken. Alles keurig coronaproef, we komen allemaal van dezelfde postcode dus dat zit goed. Het is niet zomaar een weekendje weg maar een bijzonder weekendje weg: wij gaan de boot ophalen van zijn overwinterplaats

in Overijssel en weer terugbrengen naar het altijd gezellige westen. Na een ritje van zo'n 2 uur zonder koffie, mijnheer Rutte had immers verordonneert dat alle uitspanningen op slot moesten, arriveren we in Ossenzijl. Daar lag de Jantje van Leyden te glimmen in het zonnetje zeggend: Ja, graag weer naar de Kaag!

De motoren worden gestart en er wordt koers gezet naar de Linthorst Homansluis op de grens tussen Overijssel en Friesland. Ondanks dat het zonnetje schijnt en de vogels erop losfluiten hangt er toch een sinistere stilte. We worden vlot geschut en vervolgen onze route over de Jonkers- of Helomavaart richting Echtenerbrug. De eerste brug wordt opgeroepen en we worden vriendelijk te woord gestaan door de centrale bruggenpost met de vraag of de Jantje van Leyden is aangemeld voor het speciale corona-konvooi. Nee dus. Maar om 17 meter en 5 meter breed voor een brug te laten liggen met een kanaalbreedte van 12 meter vindt de brugwachter geen optie: de Jantje wordt aangemeld als konvooi. Van de schrik nemen we nog maar een kopje koffie met een door Bertil gebakken stuk speculaas en vervolgen wij onze tocht richting Lemmer. Dan opeens wordt admiraal Kempeneers druk bestookt met berichtjes via de Whatsapp van mede-overwinteraars die of nog in de winterloods liggen of er niet uit varen. Waar varen jullie? Weten jullie al dat Amsterdam zaterdag op slot gaat voor alle pleziervaart? Haarlem zit al dicht! Nu zijn wij alle vier niet zo van de paniekerige dus dat betekent: maar op onderzoek uit. Petra gaat gauw benedendeks naar het mediacentrum van de Jantje en komt na een minuut of 10 met de mededeling: het gaat op slot. Vluchten nu het nog kan!

Geen Lemmer of Enkhuizen! Koers wordt gezet naar Lelystad Bataviahaven. We besluiten door de prinses Margrietsluis te schutten en de doorvaart door het prachtige Lemmer maar te laten. De stuurauto-maat wordt ingesteld op Lelystad en daar gaan we. Ondanks het prachtige weer maakt zich toch een spanning van ons meester. Niet omdat we zelf moeten koken, maar op wat komen gaat.

De schemer valt wanneer we de sluis van Lelystad verlaten en we koers zetten naar de haven voor de overnachting. En dan opeens zien we dubbel rood op de haveningang. Petra roept de havendienst op maar zonder resultaat. We zien dat de haven vol ligt met opgelegde riviercruiseschepen en.....? een klein vrij plekje van 20 meter. Vanaf het campagnedek komt de order: we wagen het erop en meren af.

In het goede gezelschap van Louis Latour beschouwen we de dag. Ondertussen wordt het diner opgediend: een heerlijke coq au vin met complimente-rend wijnarrangement van Salentein. Hadden we wel verdiend.

Zaterdag 4 april. Bijna als een dief in de nacht verlaten we om 8:30 de haven, op naar Amsterdam. Het is nog wat heilig maar al snel komt de zon erbij. Het

“Het is oorverdovend stil op straat, elke brug die sluit laat een geluid horen als een dichtvallende celdeur.”

Markermeer is een plaatje om te zien. Na 3 uurtjes varen doemt de Stelling Amsterdam op met daarachter Durgerdam en de Oranjesluis. De jachtensluis is buiten bedrijf en we schutten mee met de beroepsvaart. Na een vlote schut varen wij het stille IJ op. Geen wirwar van overstekende ponten. Ook hier opgelegde riviercruiseschepen en nagenoeg lege kades. Je kijkt zo de stad in. Dit is al decennia niet voorgekomen.

We naderen de Houthaven met daarachter de Spoorbrug en dan de stad door. De zon schijnt, maar nagenoeg geen mens op straat. De bruggen gaan vlot achter elkaar open. Waternet wil geen schepen de stad in hebben, dus daarom moeten we zo snel mogelijk doorvaren. Geen wachtende mensen voor de bruggen. Het is oorverdovend stil op straat. Elke

brug die sluit laat een geluid horen als een dichtvallende celdeur. Het voelt heel beklemmend aan. We staan in het stuurhuis en zijn allemaal stil. Amsterdam laat een diepe indruk achter en we beseffen dat het menens is. Nederland gaat echt in lock-down. Maar wij zijn nog niet thuis. Laat men hier alsjeblieft nog even mee wachten.

De Nieuwe Meersluis wordt vlot genomen en op naar het laatste Amsterdamse obstakel: De Bosrandbrug. De brugwachter wordt opgeroepen en vraagt waar we naar toe gaan. Via de marifoon antwoorden we: De Kaag! De brugwachter antwoordt terug dat wij voor 18:00 uur de Ringvaartbruggen gehad moeten hebben want daarna wordt er geen pleziervaart meer doorgelaten. We naderen Schiphol en Bertil kijkt hoe “zijn” KLM-kisten mistroostig op de landingsbaan staan. Het lied van Robert Long klinkt ongemerkt in onze oren:

*Vanmorgen vloog ze nog
Zo onbelemmerd en gracieus
En zo verheven
Zo'n sierlijk wezentje
'T was geschapen om te zweven*

Daar is Aalsmeer, op naar Leimuider. Het is prachtig ➤

In het stuurhuis

Lintman Homansluis

Lelystad met opgelegde cruiseschepen

Markermeer

› weer. Kijkend naar de klok, het is 15:30, we moeten het makkelijk halen maar toch blijft er een soort spanning. De brug gaat open, nu Oude Wetering nog en dan Nieuwe Wetering. We slaken een zucht van verlichting als we de brug van Nieuwe Wetering doorkruisen, we hebben het gehaald! We doen een vreugderondje over de Leede, Grote Sloot en langs de prachtige gerenoveerde Kaagsociëteit die ligt te schitteren maar zonder leden en passanten op het terras. We varen door naar De Kever waar we het anker laten zakken. Wat een avontuur.

s' Avonds genieten we van verse asperges met beenham. We zijn moe maar voldaan. Dan krijgt Peter een appje. Ook de andere mede-overwinteraar heeft de Braassem op tijd weten te bereiken. Alsof moeder natuur weet wat ons de komende tijd te wachten staat, laat zij zich van haar beste kant zien. De zon zakt als een gouden bal de Kaag in. Jantje is ontsnapt naar Leyden. We gaan met een gerust hart slapen. ■

Gerrit en Bertil Kranenburg-Marijt,
met dank aan Peter en Petra Kempeneers.

CoCootje's corona pleziertje

Lieve mede Kaag-leden,

Tenslotte nu nog een verhaaltje van mij, jullie CoCootje en mijn coronazomer. En het waren rare maanden, zoals jullie hebben kunnen lezen in alle verhalen hiervoor. Mij is dus ook gevraagd iets te schrijven en ik heb aan één van de jollen-mannen gevraagd het op papier te zetten. Lukt mij nog steeds niet, maar komt wel een keer goed. Eigenlijk waren het erg mooie maanden voor mij. Ik heb o.a. genoten van mijn nieuwe plek, maar daarover later.

Er waren een paar leden die graag met mij de plas op wilden. Vind ik altijd gezellig en hoop dat het een vervolg heeft in de vorm van een nieuw Kaag-jollenlid met vooral een nieuwe vriendin op de steiger. In deze coronatijd is dat aardig gelukt. Eén zeiler is door Menno, de jollen-man van CoCootje, zoveel keer in mij neergezet, dat het bijna op een relatie leek tussen hem en mij. Maar het was wel heel gezellig en

mag van mij ook wel doorgaan. Totdat hij opeens vreemd ging met de 661. "Liefde op het eerste gezicht", zei hij. Ja, ja en ik een week lang lu.de.ver.de!! Totdat er twee grote topzeilers zich aanmeldden (één echt groot en de ander wat kleiner) Ik was zo trots als 18 gangen.

Twee toppers die in mij op en neer wilden varen. Maar ja, korte liefde zoals altijd. Eentje zag de nummer 1 en was op slag om. Moeten jullie weten dat wij jollenmeiden zo ongelofelijk stikjaloers zijn op de 1. Zij is de oma, over de 100 jaar oud. Maar zij heeft een geweldige plastische chirurg, die haar zo heeft opgeknapt dat zij zo als tiener over de plas kan gaan zonder te blozen.

Met de andere topper heb ik ook erg veel plezier gehad. In het begin leek het erop, dat hij echt twee keer te groot was voor mij, maar na twee proefronddjes had hij zijn draai gevonden en de rest van de

op en neer wedstrijdjes hebben wij lekker gevaren. (Oef.. als de jollenman dit maar goed opschrijft...) Maar jammer genoeg gaat hij nog even door in de plastic Finn. Hij komt wel terug bij mij. Echt wel. Oud hout leeft.

Nu nog even over mijn nieuwe plek. De eerste plek bij de kledkamer/douche. Die is de afgelopen maanden zéér goed bevallen. Er is nl. een nieuw fenomeen op onze sociëteit. Namelijk: mannen in wetsuits.... Voorheen zag je er sporadisch één. Gelukkig maar, want een 12vts-jollenzeiler in een wetsuit is een schaamteloze verschijning. De gevorderde leeftijd geeft dusdanige veranderingen aan het lijf, dat expliciete vertoning ver achterwege moet blijven. Wij meiden moeten er niet aan denken om met zo'n suit de plas op te gaan. Je schaamt je dood. Maar.... door de coronatijd zijn vele zeilers overgestapt op het varen in de Finn. Ik ken persoonlijk een paar Finn-meiden van de botenbeurs. Stoere en snelle meiden. Wel lachen met ze. Wil je met ze de plas op, moet je wel van goede huize komen. Ik bedoel dat het dan thuis goed eten en drinken is, want boven de 90 kilo schoon aan de haak gaat het pas echt goed met die meiden.

Door het aanleggen van het nieuwe veld komen alle mannen bij mij voorbij als zij zich gaan omkleden in hun strakke wetsuits. Ik zie ze eerst met hun kleren aan en dat is niet verkeerd, maar als ze terugkomen, verpakt in zwart glimmend....., oh la la. Dat 20+ maal een paar keer per week. Ik ben niet de enige hoor, die kijkt. Wij meiden allemaal. Vooral die naast de sliphelling liggen.

Jullie begrijpen nu wel dat ik een hele mooie coronazomer heb gehad en hopelijk duurt het nog even, want de winters zijn lang en eenzaam na zo'n mooie periode. En.... loop niet te snel voorbij. Wij hebben allemaal wat aandacht nodig. Namens alle meiden op de steiger of in het water, een mooie winter en wij laten ons graag vertroetelen. Heerlijk. ■

Dikke knuffel,

Jullie CoCootje

Zonsondergang op de Kever

Viola Nieboer

27 juni 1928 - 2 juli 2020

Met het overlijden van Viola, op 92-jarige leeftijd, gaan we een heel bijzondere vrouw missen. Viola heeft als vrouw van Pieter een geheel eigen vorm gegeven aan haar liefde voor het water en voor onze vereniging.

Ik ken haar het beste uit de tijd dat ze met haar familie deelnam aan Kaagactiviteiten voor zowel de wedstrijdzeilerij als voor het sociale gebeuren. Het moederschap, de Nefertari, heeft talloze keren gefun-

geerd als finishboot, niet alleen op de Kaag maar ook op het IJsselmeer, waar soms onder zeer zware omstandigheden gewerkt moest worden.

Van Viola hoorde je nooit een klacht dat het zwaar was of laat werd. Nee, ze genoot van de mensen om zich heen, zowel de medefinishers als de boeienboot-bemanningen, die na de wedstrijden bij Pieter en Viola aan boord een feestje bouwden, dansend op het kajuitdak!

Een andere verenigingsactiviteit waar ze zich met veel enthousiasme aan wijdde, was het midzomerweekend en dan met name het uitzetten van de puzzeltocht. Wie hem won, moest hem het volgend jaar uitzetten en de Nefertari, met Robin aan boord, won hem dus om het andere jaar. En wat was de wisselprijs? Het schilderij van de Jeneverboom.

Viola bleef na het overlijden van Pieter nog altijd zo betrokken bij de 'Kaagfamilie' dat ze jaarlijks graag gehoor gaf aan de uitnodiging voor de verjaardags-BBQ van een overbekend Kaaglid. We zullen haar daar dit jaar missen.

Lies Eichhorn

AANKONDIGING

SPREEKUR BESTUUR

Het bestuur wenst de schijnwerpers te richten op het "verenigen en verbeteren" en wil graag met u om de tafel. Daarom zal er **12 oktober a.s. een spreekuur zijn van 19.00 tot 21.00 uur op haven West (secretariaat)**. Een laagdrempelig inlooptmoment waar u uw vragen en opmerkingen aan ons kwijt kunt.

U heeft ca. 15 minuten om uw verhaal aan ons te vertellen. We zetten de deuren van de bestuurskamer wagenwijd open en hopen met uw input de vereniging nog verder te kunnen verbeteren. Wilt u gebruik maken van het inlooptmoment, dan vragen wij u, om wachttijden te voorkomen, een tijd te bespreken via het secretari-

aat, **tel. 071-30 100 35 of info@kwvdekaag.nl**. Slechts een deel van het bestuur zal aanwezig zijn zodat u niet tegenover een groot comité komt te zitten en zo de 1,5 meter gewaarborgd kan blijven. Het contact moet simpel, openhartig en informeel zijn.

Graag tot de 12e.

Maand	Datum	Kaagactiviteit
Sept	27	CWO les najaar
Okt	3 & 4	Lange afstandwedstrijd Valken
	4	CWO les najaar
	11	Winterwedstrijden
	11	CWO les najaar
	12	Spreekuur Bestuur
Nov	8	Winterwedstrijden
	15	Wintertraining jeugd
	19	Algemene Leden Vergadering
Dec	13	Winterwedstrijd
	17	Verschijningsdatum Kaagnieuws

Bezwaren tegen het voorgestelde lidmaatschap kunnen tot vier weken na de aanmelddatum schriftelijk worden ingebracht bij het bestuur. Na deze termijn zal het bestuur beslissen over toekenning van het lidmaatschap.

▶ 2020

Voorgestelde leden

Naam	Woonplaats	Voorgesteld door:	
De heer D.J. Antvelink	Wassenaar	Ate Meijer	Henk Jan Weekhout
De heer N. van der Arend	Warmond	Bart Carpentier Alting	Max van Dijk
De heer F. van den Berg	Oegstgeest	P.W. van den Berg	
De heer F.M.J. de Bot	Zoelen	Rudy Kuiters	Menno Brouwer
De heer H. Havik	Voorschoten	Elly van Kampen	Bob Toeteneel
De heer J.J.C. Kwast	Wassenaar	E.A.J.M. Kwast-Menken	M.J.H. Kwast
De heer W.F. Jellema	Leiderdorp	Jaap van der Heide	Aldrik Venemans
De heer R.J.H.M. van Meerten	Den Haag	D.R. de Kat	
De heer F.A.J. Meester	Leiden	oud-lid	
De heer E.J. Meijerink	Voorhout	oud-lid	
De heer J.J. van Oosterom	Reeuwijk	Ted Duyvestijn	Mels Jongeneel
De heer R. Oosthoek	Den Haag	Rob Brinkel	Martijn Vintges
De heer B.P.J. Pietersen	Leiden	Jent Zijlstra	
Mevrouw V.M.G. de Reus	Rijsburg		
De heer T. Ronde	Woerden	Rogier Groeneveld	
De heer F. Samuels Brusse	Wassenaar	Willem Klomp	Willem Middelburg
Mevrouw R.M.L. Smeets	Amsterdam	I.L.M. Komor	H. Noordhoek Hegt
De heer R.C. Spaans	Nootdorp	Rob Brinkel	
De heer F. Tromp	Rijpwetering	Heidi Tromp-van der Poel	
De heer C.P.M.J. Vester	Voorhout	Bart van de Hoven	

Gezinsleden/Partners

Isri Bakker, De Kaag - De heer A.J.C.C. Padberg, Leiden - De heer J. Pieters, Leiden

Jeugdleden

Jort Omtzigt, Leiden

Beëindiging lidmaatschap

Als u uw lidmaatschap van KWV De Kaag wilt opzeggen, moet u dat schriftelijk doen, door een opzeggingbrief naar het secretariaat te sturen. Opzegging kan alleen tegen het einde van het lopende verenigingsjaar en wel vóór 1 december. Bij een opzegging ná 1 december loopt het lidmaatschap door tot het einde van het eerstvolgende verenigingsjaar.

Overleden

Mijn familie is mijn burcht
De heer Cornelis Jan de Bruin, overleden op 25 juni 2020

De heer Carel Brummelman, overleden op 27 juni 2020

Mevrouw Viola Nieboer-de Haan, overleden op 2 juli 2020

Wij wensen de nabestaanden heel veel sterkte bij de verwerking van dit grote verlies.

De publicatie "Personalia" is ook te lezen op de website onder "vereniging".

Uw maritieme totaal specialist!

- In- en verkoop sloepen/sportboten (gespecialiseerd in rubberboten (ribs))
- In- en verkoop van in- en outboard motoren
- Reparatie en onderhoud boten en motoren
- Lpg ombouw van in- en outboard motoren
- Polyester en tubes (rubber) reparatie
- Totaal schilder- en lakwerk van boven tot onder de waterlijn
- Stalling zomer en winter (4500 m2)
- Rib & tenderverhuur
- Event service

meer informatie vind u op: www.MaritiemCentrumRijnzicht.nl

Maritiem Centrum Rijnzicht | Valkenburgseweg 70 | 2223 KE Katwijk a/d Rijn | Tel. 071-40 27 000 | info@maritiemcentrumrijnzicht.nl
www.maritiemcentrumrijnzicht.nl | Like ons op Facebook <https://www.facebook.com/MCRijnzicht> | volg ons op Twitter @RijnzichtGroep

Sailservice Ontzorgt!

Hulp nodig bij het organiseren van een watersport wedstrijd, clinic of iets soortgelijks? Sailservice biedt uitkomst! Van portofoons tot boeien, ribs met gediplomeerde drivers, zelfs een ervaren team voor race management staat klaar. Sailservice kan daar allemaal voor zorgen, zodat uw evenement een groot succes wordt en u en uw leden zelf optimaal kunnen genieten. Klein of groot evenement, Sailservice ontzorgt!

kijk voor meer informatie op www.sailservice.org of mail naar info@sailservice.org

ULTIMATE FOOTWEAR!

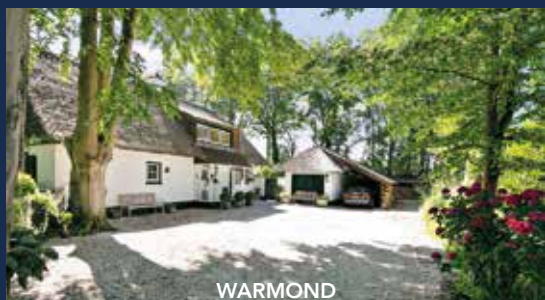
De Ultimate laarsjes (5mm) en schoenen (3mm) zijn de meest allround schoenen in de Magic Marine collectie. Geschikt voor iedere soort boot met een goede grip en versterkte instap gaan de schoenen lang mee! De Polygiene finish zorgt ervoor dat bacterie zich niet kunnen verspreiden op de schoen en deze dus niet gaan ruiken en uitslag op de huid tegen gaan.

Wil je meer weten over de schoenencollectie van Magic Marine?
Ga naar magicmarine.com

WWW.MAGICMARINE.COM

CONDUCT VASTGOED

DE SPECIALIST IN EXCLUSIEF WONEN

VERKOCHT

CONDUCT VASTGOED B.V.
E: info@conductvastgoed.com
W: www.conductvastgoed.com

Langstraat 21
2242 KJ WASSENAAR
T: 070 331 05 36

Burg. Ketelaarstraat 3a
2361 AA WARMOND
T: 071 301 91 21